

Štafeta mladosti

Simbol brezmejne ljubezni do Tita

Mladina, delovni ljudje in drugi občani Saleške doline so v nedeljo, 26. aprila nadvse toplo sprejeli na Titovem trgu Štafeto mladosti, ta edinstven simbol ljubezni in spoštovanja tovariša Tita, simbol bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti ter pripadnosti samoupravnemu socialistični Jugoslaviji in Titovi poti.

Mladi iz velenjske občine so prevzeli štafeto mladosti od vrstnikov iz občine Slovenj Gradec v Doliču ob 13. uri in 40 minut. Z veliko ljubeznijo in pozdravljeni od številnih krajanov so jo nato ponosno, vendar z žalostjo v srcu za tovarišem Titom nosili naprej do središča Velenja, kjer je njen prihod pozdravilo nekaj tisoč cisticbanov, pionirjev v rdečih ruticah in modrih kapicah, borcev, pripadnikov teritorialne obrambe in drugih delovnih ljudi ter občanov.

Štafeto palico je točno ob 14. uri prinesla na Titov trg Nada Borovnik, sekretarka občinske

konference ZSMS Velenje. Ze pred prihodom štafete pa je bil na ploščadi pred domom kulture pester spored, v katerem so sodelovali združeni mladinski pevski zbori osnovnih šol, recitatorji velenjske gimnazije, člani rudarske godbe Velenje in Saleške folklorne skupine Koleda. Na zborovanju je ob prihodu štafete spregovoril predsednik občinske konference SZDL Velenje Tone Seliga. Dejal je:

„Enako vedri in ponosnih src kot vsakokrat doslej, ko smo sprejemali in in pospremili štafeto mladosti skozi Velenje in Saleško dolino in ko smo z njo pošiljali najiskrenejše pozdrave in želje tovarišu Titu, smo tudi danes pričakali ta simbol naše pripadnosti Titu radostno in z navdušenjem. Ostali smo Titovi, ostali smo zvesti tistemu, kar smo in razumemo s pojmom Tito, Titovo delo, Titova misel Titova domovina, Titova vizija. To je svoboda, bratstvo in enotnost, udarniški polet in enakopravnost, sreča in ljubezen, boj za mir in miroljubno sožitje narodov, to je boj za lepšo bodočnost človeka.

Čeprav bo tokrat že drugič, da štafeta palica ne bo izročena tovarišu Titu, ostaja ta manifestacija milijonskih množic tudi v bodoče izraz hvalečnosti tovarišu Titu za vse, kar smo ustvarili z njim in pod njegovim vodstvom. Ustvarili pa smo resnično mnogo. Ustvarili smo takšno življenje in svobodo, ki ji ni primera petdeset generacij nazaj. Res je, nimamo še splošnega blagostanja, želimo bi še več, toda skok, ki smo ga napravili v 36. letih, je tako ogromen, da smo že pozabili, da so naši dedje še orali z lesenim plugom in si svetili z lojenko ali petrolejko. Mnogim se zdijo vsi ti dosežki samo-umetni, misleč, saj je tudi svet kot celota napredoval. Res je, v tehničnem pogledu da, toda odnosi med ljudmi, med laičnimi in bogatimi, odnosi med narodi, družbenoekonomski in družbenopolitični odnosi se nikjer v svetu niso toliko spremenili ob upoštevanju resnične človekove svobode, kot je uspelo to nam, na Balkanu, v Jugoslaviji. In prav zato ostaja štafeta mladosti izraz odločenosti mlade generacije in vseh, ki gradimo to našo samoupravno socialistično skupnost, da tudi vnaprej stopamo po Titovi poti. Štafeta tako ostaja simbol brezmejne ljubezni in vdanosti mlade generacije imenu in delu tovariša Tita. V teh izrazih se mladi

generaciji pridružujemo vsi delovni ljudje in občani. To je zvestoba vseh, ki ljubijo Titovo Jugoslavijo, to je trajna manifestacija ohranjanja imena in življenja in dela tovariša Tita. To je pozdrav mladim mladim, je pozdrav in poslanica predsedstvu SFRJ in ZKJ, da usmerjata politiko in pot Jugoslavije k tistim ciljem, ki pomenijo dosledno izpolnitev najplemenitejših vrednot naše socialistične revolucije.

Nato je Tone Seliga nadaljeval: „Ni še minilo leto dni, ko smo bili zbrani tu, na Titovem trgu, z bolečino v srcu, ko smo si medsebojno prisegli in se z neomajnim prepričanjem v srcu izrekli: TOVARIŠ TITO, OSTAJAMO NA TVOJI POTI. Današnje srečanje je dokaz, da smo in ostajamo zvesti tej zaprsegi.

Nadaljevanje na 3. strani

Štafeta mladosti — edinstven in trajen izraz bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti

Ponedeljek, 4. maja 1981. Prva obletnica smrti tovariša Tita, velikega voditelja narodov in narodnosti Jugoslavije, legendarnega partizanskega komandanta, enega največjih državnikov sodobnega sveta, tvorca neuvrščenega gibanja, našega prijatelja in tovariša.

V turobno majsko jutro so zaplapolale zastave s pol droga. Zjutraj, na začetku dela, se zbirajo delavci, da bi znova spregovorili o delu in življenju tovariša Tita in z minuto tišine počastili njegov spomin. Na šolah govorijo o življenjski poti največjega prijatelja mladih — njihovega Tita. Z minuto molka počastijo njegov spomin.

Delegacija občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij Velenja položi venec k Titovemu spomeniku.

Ob 15. uri in 5 minut, ko je bila pred letom dni v ljubljanskem Kliničnem centru končana edina bitka, v kateri Tito ni zmagal, se oglašijo sirene. Delo ob strojih zastane, za trenutek zamre običajni utrip življenja, da bi ga zatem nadaljevali s še večjo vnemo.

Kot že tolikokrat doslej smo tudi 4. maja, znova dokazali, da je Titova pot naša pot, da ostaja Tito za zmeraj med nami. Dokazali smo, da je naša odločenost, da uresničimo vizijo Titove Jugoslavije, neomajna in trdna. Titovo delo je smerokaz našemu revolucionarnemu razvoju, naši pripravljenosti, da trajno varujemo, branimo in gradimo naprej našo socialistično samoupravno skupnost, njeno svobodo, neodvisnost, bratstvo in enotnost, povezanost in enakopravnost vseh naših narodov in narodnosti.

Topolšica

Krajevna skupnost slavi

V spomin na 9. maj 1945, ko je general von Loehr v Topolšici podpisal brezpogojno kapitulacijo nemških čet za jugovzhodno Evropo, imajo na ta dan krajanje te krajevne skupnosti svoj praznik. Tudi letos so ob praznovanju pripravili več prireditev. Tako bo danes v šolski telovadnici judo turnir med ekipami Mislinije, Šempetra v Savinjski dolini in Topolšice.

Osrednja proslava pa bo jutri ob 19. uri v kinodvorani v Topolšici. Po proslavi, ki jo bodo popestrili s kulturnim programom, se bodo krajanje zbrali ob tradicionalnem kresu na Ocepku, kjer bodo na simboličen način obudili spomin na tovariša Tita.

Zaključna prireditev ob krajevnem prazniku bo nedeljski šahovski turnir.

Velenje

Na kongresu šest delegatov

Na tretjem kongresu samoupravljalcev Jugoslavije v juniju bo delovne ljudi in občane velenjske občine zastopalo šest delegatov. To so: Anica Kristan iz TGO Gorenje kot delegatka družbenopolitičnega zbora, Franc Druks-Rek, Franc Trebše iz Vegrada kot delegat občinskega zbora krajevnih skupnosti, Anka Melanšek-TGO Gorenje, Vera Župevc-Era in Janez Zore-GIP Vegrad.

Občinski svet ZSS Velenje

Volilna seja

Za večeraj je bila sklicana volilna seja občinskega sveta ZSS Velenje. Člani so imeli na dnevnem redu tudi volitve novega predsednika in podpredsednika. Za novega predsednika je bil predlagan Franc Trebše iz GIP Vegrad, za podpredsednika pa dosedanji podpredsednik občinskega sveta Peter Krapež.

Rudnik lignita Velenje

1,631.000 ton lignita

Aprila so velenjski rudarji nakopali 382.000 ton lignita, kar je nekaj manj, kot je bilo določeno z mesečnim operativnim načrtom. Sicer so v obdobju januar — april pridobili skupaj 1.631.000 ton premoga, kar je okrog 20.000 ton več, kot so načrtovali. Poprečna

dnevna proizvodnja v tem obdobju pa je bila 17.440 ton premoga.

V mesecu maju pa naj bi velenjski rudarji, kot določa operativni načrt, nakopali poprečno dnevno po 18.500 ton lignita oziroma skupaj 395.000 ton.

Termoelektrarne Šoštanj

Začetek remontnih del

V šoštanjskih Termoelektrarnah, kjer so v prvih štirih mesecih proizvedli 1 milijardo 369,3 milijone kWh električne energije, za to pa pokurili 1.741.276 ton premoga, so začeli v ponedeljek z rednim remontom bloka IV ter s prvimi deli za postavitev novega pršišča hladilnega stolpa bloka V. Po dveh letih bomo na bloku IV opravili redni remont, istočasno pa zamenjali 123 ton cevi v kotlu. Kotel bloka IV je obratoval nad

70.000 ur in je treba cevi zaradi dotrajanosti zamenjati. Remont bo, kot računajo, opravljen do 15. junija, pri zamenjavi cevi v kotlu pa bodo sodelovali tudi delavci tovarne Djuro Djakovič.

Ruševine dela pršišča hladilnega stolpa bloka V, pršišče se je porušilo februarja letos, so že odstranili. Pripravljen pa je tudi projekt za izdelavo novega pršišča. Ta dela bodo opravili med obratovanjem bloka V.

Velenje

Odlikovanja

Na priložnostni slovesnosti, ki je bila v domu SLO v Velenju, je predsednik skupščine občine Velenje Franjo Korun podelil državna odlikovanja rezervnim starešinam občine Velenje. Red dela z zlatim vencem je prejel Joško Bojadijevski, red dela s srebrnim vencem Karl Stropnik in Jože Brinovšek, red za zasluge za narod s srebrno rvezdo so prejeli Drago Pečnik, Vinko Preložnik, Janez Sušteršič, Rudi Ževart, Anton Bohak, Franc Tavšič, Mirko Brešar, Rudi Ravljen, Pankrac Semečnik, Mihael Uranjek in Bogomir Žager so dobili red za vojaške zasluge s srebrnimi meči, medaljo za vojaške zasluge pa je predsednik skupščine občine Velenje podelil naslednjim starešinam: Viktorju Brglezu, Alojzu Hudarinu, Matjažu Klemenčiču, Jožetu Knezu, Vladu Natku, Ivanu Novinskemu, Djordju Pianu, Karlu Roškariju, Martinu Budni, Francu Cesarju, Petru Jakliču, Ivanu Novaku, Marjanu Salobirju, Albertu Šircu, Venčeslavu Tajniku in Viliju Valandu.

Slovesnosti ob jubilejih v Šaleški dolini

Izraz velike pripadnosti in obljube

V Šaleški dolini smo nadvse slovesno, pa tudi delovno proslavili velike spominske dogodke — 40. letnico Osvobodilne fronte slovenskega naroda, in vstaje ter prvi maj, mednarodni delavski praznik.

V delovni organizaciji Elektrostrojna oprema Velenje so dogradili nove proizvodne prostore tozda Strojni obrati in podpisali samoupravni sporazum o sodelovanju s celodnevno šolo Veljko

may. Okrog 500 mladih je nosilo bakle, dolgo kolono pa so sestavljali še rudarji v svečanih rudarskih oblekah, drugi delavci, športniki in predstavniki društev in klubov. Na pločnikih se je zbralo veliko občanov, ki so se nato pridružili slavnostnemu sprevedu. Vsa ta pisana množica se je zila na Titov trg, kjer je medtem že bilo nekaj tisoč občanov in drugih delovnih ljudi občine. Na vrhovih Šaleške

dami, boj s poprečnostjo in samozadovoljstvom, boj z neznanjem in neodgovornostjo. V večji meri se bomo morali nasloniti na temelje našega samoupravnega socialističnega sistema, dograditi njegove institucije, spoštovati socialistično moralo in se nasloniti na domače znanje in revolucionarna izročila naše preteklosti. Nasloniti se moramo na moč samoupravno organiziranih mno-

žic, na kolektivno ustvarjalno delo — skratka, vključiti vse ustvarjalne sile naše socialistične skupnosti. Samo tako bomo," je nadaljeval slavnostni govornik, "lahko brez sramu dokazali, da stopamo po Titovi poti. Titove besede: Ničesar ni, česar ne bi bilo moč premagati s trdim delom, so nam dragoceno vodilo," je dejal ob koncu Janez Miklavčič, sekretar komiteja občinske konference ZKS Velenje.

Po govoru so mešana pevska zboru Svoboda Šoštanj in Gorenje, člani rudarske godbe Velenje in recitatorji izvedli kantato skladatelja Radovana Gobca „Hej, partizan," ki je bila v takšni priredbi prvič izvajana. Z odlično izvedbo, katero je pohvalil sam skladatelj, ki je bil navzoč na slovesnosti, so izvajalci znova prikazali veličasten in zmagovit osvobodilni boj naših narodov in narodnosti. Po končani kantati so nastopili še člani Šaleške folklorne skupine Koleđa in ansambel ŠIK iz Velenja.

Celotna prireditev je bila izraz velike pripadnosti in obljube, da bomo tudi v bodoče dosledno sledili misli in delu tovariša Tita.

Po stari navadi so praznični prvi maj že navsezgodaj naznanile budnice godb na pihala. Na Graški

Dobitniki srebrnega priznanja OF. Odličja sta podelila Tone Šeliga, predsednik občinske konference SZDL in Martin Primožič, predsednik žirije za podelitev srebrnih priznanj.

Vlahovič Velenje, nad katero ima ta delovna organizacija patronat.

Prireditve ob jubilejih so se začele z otvoritvijo razstave del učencev velenjskih osnovnih šol na temo Mladost v naši domovini. Razstavo del so odprli na osnovni šoli Anton Aškerc, njen pokrovitelj pa je bil občinski svet Zveze sindikatov Slovenije Velenje.

Na dan praznika Osvobodilne fronte je bila v skupščinski dvorani slovesnost, na kateri so podelili srebrna priznanja Osvobodilne fronte. Na njej je spregovoril predsednik občinske konference SZDL Velenje Tone Šeliga, v kulturnem programu pa so nastopili člani Šaleškega okteta. V sredo zvečer pretekli teden so se selili na svečano sejo člani občinskega sveta ZSS Velenje in med njo podelili srebrni znak sindikatov Slovenije. Dobitnikom srebrnega znaka in zbranim na svečani seji je spregovoril podpredsednik občinskega sveta ZSS Velenje Peter Krapež, kulturni program pa so izvajali pevski zbor z osnovne šole Miha Pintar Toledo Velenje in igralci Dare Ulaga.

Zelo praznično je bilo v Šaleški dolini tudi na večer pred delavskim praznikom. Občinski svet zveze sindikatov Velenje je tudi letos organiziral tradicionalni prvomajski sprevod z baklodo. Ob taktih članov velenjske rudarske godbe in godbe Zarja iz Šoštanja je okrog pol osmih krenila po ulicah Velenja dolga kolona, na čelu katere so bili zastavonoše in mladinci, ki sta nosila transparent z napisom „1.

Prvomajsko srečanje na Graški gori se je spremenilo v novo manifestacijo bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti.

Srebrne znake sindikatov Slovenije sta podelila predsednik občinskega sveta Marcel Medved in Edo Uranjek, predsednik organizacijsko kadrovske komisije pri občinskem svetu.

doline je tedaj zagorelo 88 kresov, ki so jih pripravili mladi iz krajevnih skupnosti ter na tako svojstven način izrekli ljubezen in spoštovanje do njihovega in našega učitelja tovariša Tita.

Ob 20. uri pa se je začela na Titovem trgu osrednja proslava ob 40. letnicah vstaje in ustanovitve Osvobodilne fronte ter mednarodnem prazniku prvemu maju v Šaleški dolini, na kateri je govoril sekretar Komiteja občinske konference ZKS Velenje Janez Miklavčič.

Najprej je poudaril pomen letošnjih jubilejev, nato pa je spregovoril o sedanjem družbeno-ekonomskem in političnem trenutku. Pri tem je dejal, da danes ni dovolj, da nenehno ponavljamo, da moramo bolje in več delati, da moramo popolneje izkoristiti delovni čas, da moramo pridelati več hrane, bolje gospodariti in se ponašati bolj samoupravno. „To resnično ni dovolj," je odločno dejal Janez Miklavčič in nadaljeval: „Skraini čas je, da dosežemo tudi dejanske rezultate. To pomeni boj za Titove ideje, boj z našimi slabimi nava-

Množično praznovanje dneva mladosti

Letošnji 25. maj — dan mladosti bo v Velenju še posebej prazničen, predstavljal pa bo množičen sklep prireditve v mesecu mladosti.

Po programu naj bi praznovanje 25. maja potekalo v dveh delih: v prvem bi na vseh šolah pripravili svečane seje mladinske organizacije, sprejem v zvezo socialistične mladine, športna tekmovanja, srečanja literatov, mladih novinarjev itd., v krajevnih skupnostih pa proslave, delovne akcije. Drugi del, ki naj bi se začel zgodaj popoldne, pa naj bi se odvijal na Titovem trgu in v Rdeči dvorani. Med osrednjo proslavo se bodo svečano zaobljubili novospregjeti mladinci. Po proslavi bo nekaj ur trajala predstavitev mladinske dejavnosti v velenjski občini. Dogajala se bo vrsta zanimivih stvari od likovne in foto razstave, poezije, proze, razstave modelarjev pa do prikazovanja filmov, taborniških večer, plesov, menjave gramofonskih plošč, knjig in učbenikov. . . .

gori pa je bil shod rudarjev in delavcev rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje. Njim so se pridružili tudi drugi delovni ljudje in občani. Ob 11. uri se je na Gori jurišev začela proslava, na kateri je spregovoril podpredsednik občinskega odbora ZZB NOV Velenje, prvoborec Jože Tekavec, na shodu pa je igrala tudi velenjska rudarska godba. Tudi ta proslava je izvenela v odlični zaobljubi, da bomo nadaljevali Titovo delo in da bomo nenehno čuvali bratstvo in enotnost ter druge dragocene pridobitve naše revolucije.

S. V.

Priznanja za delo

Pred praznikom dela so v Gorenju podelili priznanja za neprekinjeno delo v Gorenju več sto delavcem. Največ je bilo jubilarov z desetletnim nepretrganim delom v tovarni gospodinske opreme Gorenje, pa tudi jubilarov dela z dvajsetletnim delovnim stažem je bilo okrog petdeset. To so tisti delavci, ki so začeli z delom v prostorih starega rudnika v Velenju, kamor se je Gorenje pred dvajsetimi leti preselilo iz svojega »rojstnega« kraja.

Ob tej priložnosti so se jubilarji srečali ne zgolj z namenom, da bi prejeli zaslužena priznanja, jubilejno nagrado in spominsko značko, temveč tudi z željo, da se pogovorijo o svojem delu, zvestobi in pripadnosti Gorenju.

(foto hj)

Prijetno smo praznovali

Mladi iz Metleč so se izkazali!

Že dva dni pred prvim majem se je namreč naša mladina z veseljem pripravila na ta praznik. Mali in veliki so privlekli kup suhih vej in napravili kres. Blizu spomenika padlih talcev — skrbno odmaknjeno od gozda, so pripravili velikansko grmado.

Na predvečer 1. maja so komaj čakali, da bo tema. Ko je prišel čas, so prižgali in med veselimi vzkliki je zagorel kres. Ponosno in veličastno so rdeči plameni oznanjali praznik naših delavcev, našega ljudstva!

Hvala mladim za delo in trud.

Jutranje ure 1. maja nam je popestrila tovarniška godba Zarja. Zaigrala je nekaj prvomajskih, lepih melodij. Čeprav je bila še zgodnja ura, je nekaj ženski zaplesalo na asfaltu pred bloki.

Tako smo praznovali v Metlečah!

Hvala vsem, ki so nam tako obogatili prvomajsko razpoloženje.

Rudolf Klanfer

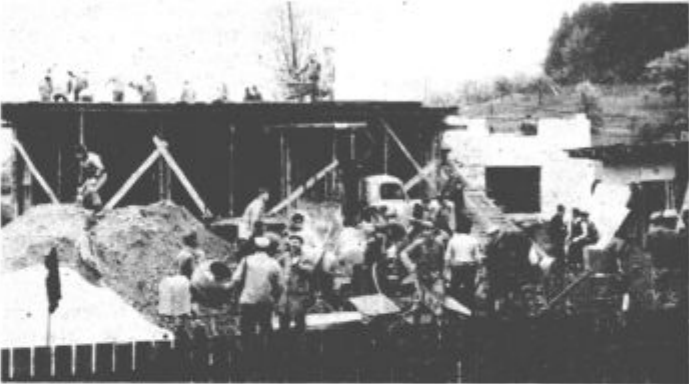
Kresovanje v Škalah

Kot vsako leto so v Škalah tudi tokrat 1. maj proslavili nadvse svečano. Prav tako po stari navadi so kresovanje s peštrimi kulturnimi sporedom pripravili na Ljubeli. Mladinci so se letos želeli še posebej izkazati in so pripravili zelo velik kres. Tudi s tem so hoteli pokazati, kako neskončno velika je njihova ljubezen do dragega Tita.

Na predvečer praznika se je pred lovskim domom zbralo veliko ljudi. Po priložnostnem govoru in podelitvi priznanj za delo v krajevni skupnosti so pripravili kulturni program. Predstavil se je mešani pevski zbor, brez katerega v kraju že dolgo ni nobene prireditve, ob zvokih kitar in orglic pa so nastopili še recitatorji. Kres je zagorel, okrog njega so zaplesali kolo, zaigrala je tudi harmonika, zavrteli so se in pesem je odmevala v zgodnje prvomajsko jutro.

E. Kumer

Delovno slavlje gasilcev

Gasilci z Rečice ob Savinji so minule praznične dni proslavili tudi delovno. V soboto so se zbrali na prostovoljni delovni akciji na gradbišču novega doma in vliili betonsko ploščo. Ne glede na to, da je bila resnično velika, jim ni delala posebnih preglavic, saj se jih je tokrat zbralo resnično veliko. Tudi najmlajši in najstarejši so po svojih močeh pripomogli, da je akcija v celoti uspela. Pa ne le to, znova so namreč potrdili svojo marljivost in zagnanost, ki se jim bo tudi bogato obrestovala. Že doslej so namreč opravili preko 2000 prostovoljnih delovnih ur in poleg tega veliko večino prevozov opravili zastonj. Izdatno so jim priskočili na pomoč ostali krajan, krajevna skupnost, združeno delo, obrtniki, vodna skupnost, samoupravna interesna skupnost in še kdo. Predračunska vrednost novega doma rečiških gasilcev je 7 milijonov dinarjev. S prostovoljnimi delom in vsestransko pomočjo ostalih pa jo bodo znižali najmanj za polovico. Letos bodo postavili še streho in prihodnje leto gradnjo zaključili. S tem bodo na najlepši način proslavili 100 — letnico uspešnega delovanja svojega društva.

J. P.

Turnir v počastitev OF

V ponedeljek, 27. aprila je bil na igrišču osnovne šole Gustav Šilih turnir v nogometu. To je bil eden od turnirjev, ki jih vsako leto organizira osnovna organizacija ZSMS Desni breg v počastitev dneva OF. Na igrišču se je zbralo 19. ekip iz različnih osnovnih organizacij. Čeprav vreme tekmovalcem ni bilo naklonjeno to ni oviralo mladih nogometašev. Po izenačenih bojih sta prvo in drugo mesto osvojili ekipi iz Pesja, tretje mesto pa je pripadlo mladim tekmovalcem iz Starega Velenja.

Vsem ekipam se zahvaljujemo za udeležbo in jim čestitamo za prizadevnost, ter želimo, da bi se tudi v prihodnje srečevali na športnih igriščih, saj to krepi naše bratstvo in prijateljstvo.

Milan Kotnik

naš čas

«NAS ČAS» glasilco SZDL, izdaja: Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Velenje, cesta Frančiška Fonta 10.

«NAS ČAS» je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstrednišnik «ŠALEŠKI RUDAR», kot tednik pa izhaja «NAS ČAS» od 1. marca 1973 naprej.

UREDNIŠTVO: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob petkih.

Uredništvo in uprava Velenje, cesta Frančiška Fonta 10, telefoni (063) 850-087, 850-316, 850-317. Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 7 dinarjev, letna naročnina pa 300 dinarjev (za tujino 600 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, tisk in odprava: CGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za «NAS ČAS» se po imenju Sekundarni center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Velenje, cesta Frančiška Fonta 10, telefoni (063) 850-087, 850-316, 850-317. Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

V. Vrbič

Več kot štiri desetletja skupaj s Titom

Odločno in neomajno po Titovi poti

... V našem osvobodilnem boju, ki je bil hkrati tudi globoko socialistična, avtonomna revolucija, je bila privržan v zgodovini vzpostavljenja resnično ljudska oblast. Na njenih trdnih temeljih in demokratičnih načelih AVNOJ je rasla zgradba Socialistične federativne republike Jugoslavije.

Razvijala in krepila sta se bratstvo in enotnost kot ena od največjih pridobitev Titove epohe, nastala za ceno velikanskih žrtv, in so ostajali temelj naše večnozgodovinske skupnosti, trdno vgrajen v našo ustavno ureditev in globoko zakoreninjen v naše skupno življenje. Na morjih demokra-

tičnih načelih sta se krepila solidarnost in trdna povezanost naše skupnosti, učvrščevala federativna ureditev in enakopravnost narodov in narodnosti.

Oblikovala in bogatila se je mejena socialistična narava — z uvedbo in razvojem samoupravljanja, z utrjevanjem odločilne vloge delavskega razreda in vseh delovnih ljudi v družbi, na poti osvoboditve dela in človeka. Rasla je obrambna moč naše države z nemoteno krepitvijo naše ljudske armade in z razvijanjem sistema splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Naša država je z dosledno politiko neuvrščanja, s po-

glabljanjem mednarodnega sodelovanja na znanih in v demokratičnem svetu priznanih načelih, tako da se je v dejanjih solidarizirala z vsemi svobodnjaškimi, demokratičnimi in naprednimi silami ter težnjami v svetu, krepila svoj mednarodni položaj in učvrščala svojo neodvisnost.

Vsemu temu je vtisnil pečat strateg naše revolucije Josip Broz Tito. Hkrati s temi uspehi je rasel tudi njegov ugled in vpliv v svetu, do veličine, katere dimenzije ni določila Jugoslavija, temveč svet.

Cvijetin Mijatović, predsednik Predsedstva SFRJ

... Jugoslavija in Tito sta bila globoko prepričana o možnosti različnih poti v socializmu, zato sta iskala in našla možnosti za razvoj najširšega in enakopravnega sodelovanja z vsemi socialističnimi državami in gibanji. Z naš manjšo doslednostjo in iskrenostjo sta tudi za razumevanje in vse oblike sodelovanja s kapitalističnimi in drugimi državami, pri čemer so bili pravi uspehi doseženi velikanski rezultati. Osnovna načela teh odnosov so temeljila na pravičnosti in enakopravnem sodelovanju ter nemehanimu v mednarodni praksi, odpravo tendenc in prakse dominacije, interesnih sfer, vojnih žarišč in spopadov, v zagotovitev mirnega življenja ljudi, doslednega

socialistične revolucije in naše samoupravne družbene ureditve. Vendar gre pri tem tudi za delo Josipa Broza Tita, borca, ki je od mladih nog služil svojemu razredu, svojemu ljudstvu in splošnemu napredku. Osvobodilna energija in avtoriteta slavnega voditelja Jugoslavije v oživitve načel miroljubne koeksistence v mednarodni praksi, odpravo tendenc in prakse dominacije, interesnih sfer, vojnih žarišč in spopadov, v zagotovitev mirnega življenja ljudi, doslednega

spoštovanja suverenosti, neodvisnosti, celovitosti in enakopravnosti vseh držav.

Vse to je vpliv Jugoslavije na vseh celinah sveta večkratno povečalo, okrepilo njen mednarodni položaj in ji prineslo simpatije milijonov ljudi socialističnega in kapitalističnega sveta ter držav v razvoju. Kot so v svetu poudarjali ob njegovi smrti, je Tito — kot osebnost, ki je zaznamovala našo epoko — skozi glavna vrata vstopil v svetovno zgodovino. Tito je osebnost, ki ne pripada samo nam, našemu območju, temveč vsemu svetu; je izjemna osebnost našega časa!

Stane Dolanc, član predsedstva CK ZKJ

Leto dni po Titovi smrti je potekalo v znamenju odločnosti in prizadevanj naših delovnih ljudi in občanov na Titovi poti boja za nadaljnji razvoj in krepitev socialistične, samoupravne in neuvrščene Jugoslavije. Naši narodi in narodnosti nadaljujejo njegovo in naše delo in pri tem so potrdili pripravljenost in sposobnost nadalje razvijati vse tisto, kar je bilo doslej doseženo.

Minulo leto je torej potrdilo našo revolu-

cionarno kontinuiteto. Čeprav smo se soočili z neugodnimi mednarodnimi okoliščinami in oteženimi gospodarskimi razmerami pri nas, pa tudi nemajhnimi slabostmi, je naš samoupravni sistem naprej dokazoval svojo sposobnost premagati ovire, dokazoval je življenjsko sposobnost.

Cvijetin Mijatović, predsednik predsedstva SFR Jugoslavije

Kot se je Tito jasno zavedal, da revolucije ne morejo izbojevati ozke politične oziroma družbene skupine, da je lahko le dejanje politično zrelih in z jasno perspektivo oboroženih množic, tudi ni prezrl vloge različnih generacij v tem boju. Njegova velika skrb za pozornost je že pred narodnoosvobodilnim bojem veljala vlogi mladine v revolucionarnem gibanju, izhajala je iz življenjske logike, da je mlada generacija bolj kot katerakoli druga zavzeta za prihodnost, saj bremen in sadove družbenega razvoja prevzema na svoja ramena.

Zato je bilo naravno, da je mladina v revolucionarnem boju s tako velikim ustvarjalnim deležem sodelovala pri oblikovanju svoje bodočnosti. Titovo spoznanje, da mladina ne more biti le pasivni dedič ustvarjalnosti starejših generacij, je temeljilo na kritičnem ocenjevanju in razumevanju razvoja in vloge komunistične partije in SKOJ že pred vojno. Vodilo ga je prepričanje, da revolucionarna vzgoja mladih ni nekaj posebnega, ločenega od boja celotne družbe za revolucionarno preobrazbo. Iz zaupanja mladini, iz njene enakopravnosti v tem boju, je rasla resnična predanost in poštvalnost mlade generacije v narodnoosvobodilnem boju in v socialistični graditvi domovine.

Tudi današnja mladina, če hoče prispevati k boju za socialistično samoupravno demokracijo ter za enakopravno in miroljubno sožitje v svetu, če hoče biti ustvarjalni dedič tradicije revolucionarnega boja, se mora z enako poštvalnostjo in predanostjo kot njeni predhodniki vključiti vanj, saj ji "vdi mi zaupamo."

France Popit, predsednik CK ZKS

Delovni ljudje in občani Šaleške doline

Obljubljamo

Na osrednji slovesnosti v Velenju ob sprejemu štafete mladosti je Jolanda Prah, dijakinja velenjske gimnazije, prebrala v imenu mladine in občanov Šaleške doline pozdravno pismo štafeti mladosti in predsedstvom SFRJ in ZKJ. Vanj so mladi zapisali:

Danes, ko sprejemamo štafeto mladosti, je težko opisati radost, ki vlada v naših srcih. Pridružujemo se tisočim rok mladih, ki v teh dneh prenašajo štafeto palice, izraz globokega spoštovanja, ljubezni in vdanosti do največjega sina naših narodov in narodnosti tovariša Tita, borca, ob katerem smo postali svobodni, bogatejši za socializem, svobodnejši za samoupravljanje, trdnější za enotnost, močnejši za enakopravnost in bolj odprti za neuvrščenost.

Mladi in vsi delovni ljudje ter občani Šaleške doline obljublamo, da se bomo še naprej borili za osvoboditev dela, za boljšo prihodnost vseh narodov in narodnosti Jugoslavije, da se bomo borili za nove zmage na gospodarskem in družbenopolitičnem področju, obljublamo, da bomo neomajno stopali po Titovi poti. Nikdar ne bomo dovolili, da bi kdorkoli ogrožal naše pridobitve v revoluciji in da bi preprečil nadaljnje uveljavljanje socialističnih samoupravnih odnosov po poti, ki jo je dolga desetletja načrtoval tovariš Tito.

Ljudstva, ki ljubi svojo svobodo in se je pripravljeno zanjo žrtvovati, nihče ne more podjarmiti. To spoznanje in mnoga druga vežejo mladino vseh jugoslovanskih narodov in narodnosti v napredno in močno silo.

Ponosni smo, da živimo v Titovi Jugoslaviji.

Štafeta mladosti

Simbol brezmejne ljubezni do Tita

Nadaljevanje s 1. strani
stabilizacije, za poglobljanje samoupravnih odnosov in za nadaljnji razvoj političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

Nato je predsednik občinske konference začel pionirjem naj z odločnostjo in ponosom, z mladostno radostjo in pesmijo pospremiti štafeto na pot in v imenu vseh delovnih ljudi in občanov Šaleške doline preneslo pozdrave bratstva in enotnosti mladim ter delovnim ljudem in občanom ter vseh Jugoslaviji, predsedstvom

SFRJ in ZKJ pa našo obljubo, da stojimo in bomo stali na braniku vsega, kar je povezano z imenom Tita.

Štafeto mladosti so mladi nato ponesli proti Šoštanju in Smartnemu ob Paki. Tudi v teh krajih so ji pripravili slovesen sprejem. V Šoštanju so poleg recitatorjev v priložnostnem programu sodelovali godbeniki Zarje, v Smartnem ob Paki pa učenci tamkajšnje osnovne šole. Ob 15. uri so mladi iz velenjske občine predali štafeto palico vrstnikom iz občine Mozirje.

S. V.

Po Titovi poti

7. maja 1892. V Brozovi hiši, v vasi Kumrovec ob Sorli, se je začela Mariji in Francetu tega dne roditelj sedmi otrok — Jožek. Bil je priden fant, tako za delo doma, kot v šoli. Razvijen ni bil, kajti bajtarsko življenje v veliki in siromašni družini, kot je bila Brozova, ni bilo lahko. Toda treba se je bilo pretolči skozi vsakdanje tegobe. Leta so tekla, mali Jožek si je želel v svet, želel je postati pravi pravcati Josip. Hlastno je pričel prebirati delavski tisk, ko mu je ta prišel v roke. S tem pa se mu je vsebolj odpiral pogled v resnično življenje. Prišel je politično dozorevati. Spoznal je, kako izkoriščen je delavski razred in sklenil je stopiti v vrste borcev za pravice in boljše življenje delavcev. To ga je velikokrat v nadaljnjem življenju stalo kakšen mesec ali celo leto dni zapora. Toda v svojih nazorih je bil odločen, njegov smoter je bil jasen. Če je le mogel, je z naprednimi idejami seznanjal tudi tovariše in sodelavce, ki so množično stopali za njim.

Začela se je druga svetovna vojna. Hitler je nenapovedano napadel Jugoslavijo, meneč, da jo bo brez večjih težav in bojev pomendral. Res je bilo sprva videti tako, ko je izdajalska vlada podpisala pristop k trojnemu paktu. Toda v teh usodnih dneh je odločno nastopilo svojo vlogo ljudstvo na čelu s KPJ, ki je celoten jugoslovanski narod pozvala na oborožen upor. Jugoslavija se je znašla v vojnem ognju, s tem pa je proti Hitlerjevemu pričakovanju postala za Nemčijo oster trn v peti.

Sovražnik je sprva uspel v svojih namelih: za sabo je speljal še številne vrste izdajalskih sinov Jugoslavije, ki pa niso bili vredni svojega imena. KPJ sprva ni mogla storiti proti njim ničesar, kar bi svetu končno dokazalo, kakšni „borci za domovino“ so ti sovražnikovi hlapci. Šele prvo zasedanje AVNOJ je dokončno obračunalo z veliko večino izdajalskih vrst in prikazalo svetu vlogo in smoter KPJ, ki je stala v vodstvu NOV.

Kmalu za tem so se začele priprave na drugo zasedanje AVNOJ, na katerem so bili postavljeni temelji naše današnje, federativne socialistične družbene skupnosti, in sicer na osnovi bratstva in enotnosti ter enakopravnosti. Sredi podjarmljene, zaslužene Evrope se je tisto noč rodila nova država, Titova Jugoslavija. Še dve leti hudih bojev in nečloveškega prelivanja krvi in izbojevana je bila svoboda jugoslovanskih narodov.

Prva leta po vojni so bila težka, kajti naša domovina je bila do tal porušena in izropana — kljub temu pa bogata kot nikoli dotlej. Neutrudne bratske roke so se sklenile in s skupnimi močmi poprijele za delo. In iz ruševin je ob številnih znojnih kapljah, žuljih, pa brigadirskih pešmih vstala socialistična federativna republika Jugoslavija. Tovariš Tito je kakor skrben oče hodil pred mladino ter jo vodil in usmerjal v obnovi ter izgradnji nove domovine.

Samo tisti, ki pozna pisano, bolečo zgodovino naše Jugoslavije, ve, kakšen ponos, kakšna sreča je živeti in delati v domovini s tako velikim človekom v vodstvu, kot je bil naš dragi tovariš Tito.

Njega ni več... Le cvetje ob njegovi beli grobnici tiho valovi v lahmem vetru in razplamteva v nas njegove ideje in načrte. Pristuhnil bomo šepetu svobodnih gozdov, hodili bomo po njegovi poti. V naših srcih ne bo nikoli umrl.

Andreja Kolar, 8. a. r.

Tito živi v nas s svojim delom

Titova življenjska pot se je začela v najbolj zahodnem delu hrvatskega Zgorja, v vasi Kumrovec, kjer se je 7. maja 1892 kot sedmi otrok rodil Franju in Mariji Broz. Njegovo otroštvo ni bilo rožnato, bilo je polno revščine in krivic, lepih trenutkov je bilo malo, toda teh se je rad spominjal.

S petnajstimi leti je odšel z doma in se odpravil v svet, da se izuči kake obrti. Pot ga je popeljala v Slask. Tam se je izučil za ključavničarja. Ni imel obstanka. Svet je bil tako vabljiv, da se je odpravil naprej. Gnala ga je želja po čimobirnejšem znanju in želel je, da bi videl čim več sveta, da bi spoznal življenje ljudi in delavcev. V Zagrebu se je včlanil v Zvezo kovinarških delavcev in postal član socialdemokratov. V prvi svetovni vojni je bil udeleženec ruske fronte, kjer je bil ranjen. Čerkezom se ni mogel izmuzniti, zato so ga ujeli. V ujetništvu je ostal do jler ni ozdravel, potem pa je pobegnil. Bil je udeleženec velike oktobrske revolucije in postal član Komunistične partije.

Ob vrnitvi domov je začel aktivno delovati in organiziral je mnoge stavke, ki so v celoti uspeli. Toda policiji ni bilo neznan njegovo ime. Mnogokrat se mu je posrečilo izmuzniti iz kočljivega položaja, toda ko so ga ujeli, se je začelo njegovo bivanje po zaporih. Toda tudi tisti čas je znal primerno izkoristiti. Vse dneve se je učil in prebiral ter prečitiral Marksov Kapital. Bil je z dušo in telesom predan Komunistični partiji in tako je postal generalni sekretar KPJ. Toda čas je neusmiljeno bežal.

Odnosi v Jugoslaviji in svetu so se vse bolj krhali. Vilek vsega tega je bila druga svetovna vojna. Nemčija je brez vojne napovedi 6. aprila napadla Jugoslavijo. KPJ je bila edina sila, ki je bila nanjo pripravljena. Njen cilj je bil že na začetku boja jasen. Jugoslavijo je treba osvoboditi in hkrati spremeniti družbeni sistem. Začel se je boj in kri se je prelivala. Iz dneva v dan, iz boja v boj je bilo več žrtve. Tovariš Tito je stal na čelu partizanov in je z njimi prebredel vse težave. Bil je edini vrhovni poveljnik v vojaški zgodovini, ki je bil v drugi svetovni vojni ranjen. Bil je zelo iznajdljiv in spreten. S taktiko je večkrat pretental sovražnika. V več knjigah je zapisana poteka tovariša Tita z Neretve, ko je dal porušiti vse mostove, da se je otrezel Nemcev, potem pa je dal zgraditi zasilen most, preko katerega so nosili ranjence. Zaradi iznajdljivosti so mu dali priznanje tudi največji sovražniki. Že med vojno je krepil in se boril za bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, in poudarjal, da bomo le s skupnimi močmi pregnali sovražnika iz naše domovine.

Vojna se je končala. Začelo se je novo obdobje revolucije — obnova porušene dežele. Tovariš Tito in njegovi tovariši so tudi sedaj vodili naše narode. Vrstile so se delovne akcije, v katerih so sodelovali vsi — od mladih do starih. To so bili tudi temelji za današnje vsakoletne mladinske delovne akcije, ki se organizirajo po različnih krajih Jugoslavije. Obenem pa se je gradila socialistična Jugoslavija, katere temelje so postavili že med vojno. Tovariš Tito se je vestno boril za mir in enakopravnost. Svoje cilje in želje je tudi uremil. Bil je tudi eden izmed pobudnikov neuvrčenosti in je Jugoslaviji pridobil ugled in spoštovanje v svetu. Boril se je proti zatiranju narodov. V odločilnih trenutkih je znal izbrati pravo pot, porazov pa ni poznal. Vsakemu sovražniku je bil kos, le zadržanju ne. Pa še to je spremenil v zmago, kajti od njega so se poslovili in se mu poklonili najvidnejši funkcionarji iz vsega sveta. Zapustil nas je v času, ko bi ga vsi najbolj potrebovali. Toda mi bomo znali nadaljevati njegovo pot, kajti s svojim delom jo je jasno začrtal. Tega se bomo držali, saj je v nas, mladino, zaupa in videl v njej svoje naslednike. Mi vsi smo bili in bomo Titova mladina. Še vedno rastemo pod Titovo zastavo.

Meta Jordan, 8. a

Prispevke, ki jih objavljamo na tej strani, so napisali mladi dopisniki z osnovne šole Bratov Letonje Šmartno ob Paki.

Sloga, ljubezen in zaupanje so največje vrednote vsakega naroda

Med drugo svetovno vojno so se jugoslovanski narodi združili. Bojevali so se proti skupnemu sovražniku. Vezalo so jih bratske vezi, kajti le s skupno močjo so se lahko uprli okupatorju in dosegli svobodo. Velik pomen za našo državo pa je imelo II. zasedanje AVNOJ v Jajcu, saj je prišlo do številnih novosti v političnem sistemu. Vseskozi pa je imel pomembno vlogo tovariš Tito. Boril se je za lepši jutri. Imel je veliko zaupanje v mladino. Dejal je, da se domovini, ki ima tako mladino, ni treba bati prihodnosti. Vsi mladi prisegamo, da ne bomo stopili s Titove poti. Prav v tem času, ko so se poslabšale razmere na Kosovem, moramo biti še bolj složni.

Vemo, da bomo le s skupnimi močmi premagali vse težave. Potrebno je bolj razvijati bratstvo in enotnost med nami ne glede na narodnost. Mladina mora za sabo pritegniti vse mladince in ne sme dovoliti, da bi kdo krenil na kriva pota in deloval proti nam.

Sloga, ljubezen in zaupanje so največje vrednote vsakega naroda. Složni moramo biti na vsakem koraku in če bo potrebno, se bomo borili za vsako ped zemlje, do zadnje kaplje krvi. Pripravljeni moramo biti, kot da bo vojna jutri in živeti v upanju, da vojne nikoli ne bo.

Krista Polak 7. a

Pionirji so vedno med prvimi čestitali tovarišu Titu za njegov praznik in praznik vseh mladih Jugoslavije

Tovariš Tito in NOB

Tovariš Tito je bil edini od vojaških poveljnikov, ki je bil nenehno z borci. Vedno je bil v ospredju in vodil naše pogumne in hrabre borce. Z njimi je delil dobro in slabo. Njihov cilj je bil osvoboditi Jugoslavijo. Za svobodo so bili pripravljeni žrtvovati vse, tudi svoje življenje. Uspehi so jim vlivali moči za nadaljnji boj. Med njimi so težke in slavne borbe: bitka na Sutjeski, bitka na Neretvi, na Kozari in še vrsta drugih. Titovi dobri načrti so ukanili sovražnika in ga spravili iz tira. Partizani so po dolgih mukah in težavah prekorčili Neretvo. Titovi borci in ljudstvo, otroci, žene in starci so žrtvovali vse, dajali zadnjo skorjico kruha za ranjence in borce, izčrpane zaradi hudih naporov. Tovariš Tito je dejal: „Za vsako ceno moramo rešiti ranjence!“ Ni dovolil, da bi prišli v roke sovražniku, ki bi jih grozovito mučil in nazadnje ubil na zverinski način. Ob vsakem padlem partizanu ga je globoko zbolelo srce. Zavedal se je, kaj pomeni eno samo človeško življenje. V bitki na Sutjeski je bil tudi tovariš Tito ranjen. Na srečo ga je nemška krogla zadela le v roko. Takrat mu je življenje rešil njegov pes Luks.

Kadar pomislim na vojno, se zgrozim. Koliko so trpeli borci, tovariš Tito, prebivalstvo in otroci, da sedaj živimo v miru, svobodi. Ali se sploh zavedamo, koliko nam pomeni beseda SVOBODA? Na tisoče in tisoče jih je padlo pod okupatorjevim terorjem. Na te ogromne žrtve je predvsem mislil Tito ob koncu vojne.

„Zgradili bomo novo domovino, le človeških žrtve ne moremo vrniti.“ Te besede je tovariš Tito izgovarjal z bolečino.

Zelo rada prebiram knjige, v katerih je zapisano življenje tovariša Tita. Misljalo se mi v očeh zasvetijo solze. Njegovo težko življenje ga je izklesalo v neumornega in neuklonljivega borca. Četrty maj je zame najbolj žalosten dan v letu. Na ta dan je utihnil glas našega drugega tovariša Tita. Toda Tito še živi v mojem srcu in bo živel do moje smrti. Ni skoraj dneva, da ne bi pomislila na našega ljubljene predsednika. Že od rane mladosti cenim ime TITO. Kadar vidim na ekranu njegov grob, mi po ličih zdrsi solze. Moja največja želja je, da bi lahko obiskala njegov grob.

Tovariš Tito je bil neusahljiv vrelc požrtvovalnosti in dobrote.

Alenka Likar 8. b

Čuvajmo pridobitve NOB in cenimo svobodo

Po prihodu Hitlerja na oblast so v Nemčiji usmerili vse sile za priprave na novo vojno. Tudi šolsko mladino so vzgajali v duhu rasizma in veličine nemškega naroda. Osvajalno imperialistično politiko na Daljnem vzhodu je vodila Japonska, ki je bila v tistem času najbolj industrializirana država v Aziji. Tudi Benito Mussolini je hlepel po Sredozemlju in hotel obnoviti ožemlje nekdanjega rimskega imperija.

Skupni osvajalni cilji Nemčije, Japonske in Italije so vse tri države že bolj združevali. Tako je po letu 1936 nastala nova politična zveza, ki se je po letu 1940 preimenovala v vojaško zvezo treh držav RIM—BERLIN—TOKIO, ali trojni pakt. S posebnim sporazumom so določile interesna področja svoje osvajalne politike. Kasneje so se trojnemu paktu pridružile še druge države.

Hud poraz Hitlerja pri Moskvi, do katere je nezadržno prodiral, mu je uničil sanje, da bi prav na dan velike oktobrske socialistične revolucije zavzel Moskvo in prisilil Sovjetsko zvezo k predaji. Njegove sanje in načrti so bili pokopani. Še več. Ruski človek in svet sta spoznala, da je fašistična zver ranljiva, premagljiva. S tem je bilo nemških bliskovitih zmag konec. Fašistične sile so doživljale poraz za porazom in kmalu je kapitulirala Italija, s tem pa je razpadla tudi os Rim—Berlin.

Hitler je hotel podjarmiti tudi Jugoslavijo, vendar na lep način. Ker je bila nemška propaganda v naši državi zelo dejavna, je Nemcem uspelo pridobiti na svojo stran več jugoslovanskih generalov. Tako je vlada že 25. marca 1941 podpisala pristop k trojnemu paktu. Ta pristop pa je razburil ljudske množice, zato so šle skupaj s KPJ na ulice in demonstrirale proti vladi in trojnemu paktu. Nastop stotisočev je vplival na nekatere oficirje, da so v noči 27. marca 1941 izvršili državni udar in oblast izročili mladotnem kralju Petru II. V tem času se je pojavilo tudi geslo „Bolje rat nego pakt“. Ko je Hitler zvedel za razmere v Jugoslaviji, je bil zelo razočaran, saj ni pričakoval, da bo naše ljudstvo tako revolucionarno. Njegovi načrti, da bo dobil Jugoslavijo na miren način, so padli v vodo; zato je moral svoje osvajalne cilje precej spremeniti.

Z bombnim napadom na Beograd 6. aprila zjutraj je Hitler naznanil nemško vojno napoved Jugoslaviji. Vlada se je skupaj s kraljem umaknila v notranjost države. Kasneje je zbežala v tujino, odkoder je pošiljala v svet lažno propagando o Jugoslaviji, češ, da je Draža Mihajlović edini borec za mir, partizani pa so razbojniki, ki jih je treba postreliti. To lažno delovanje je prišlo na dan po prvem zasedanju AVNOJ, ko je bila izdana resolucija z naslovom „Kdo se bori v Jugoslaviji?“

Vojska se je le ponekod upirala, sem in tja tudi junaško, toda vsak upor je bil v najkrajšem času krvavo zatrt. Tako so sovražne sile brez večjih težav zasedle jugoslovansko ozemlje. Že aprila 1941 je bila podpisana kapitulacija. Najbolj dejavna organizacija je bila Komunistična partija Jugoslavije, ki je zbirala ves potreben material za vojsko in pozivala ljudstvo na oborožen boj proti okupatorju in njegovim hlapcem. Cilji NOB pa so bili: izgnati okupatorja iz naše zemlje, boj za nov družbeni red — socializem in bratstvo ter enotnost jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Nemci pa so med vojno, prav tako kot ustaši, počenjali marsikatero grozoto in zločine. Imeli so mnoga koncentracijska taborišča v katerih so naši ljudje zelo trpeli in so le redki prišli iz njih živi. Izseljevali so slovenske družine v Srbijo, saj je Hitler po obisku v Mariboru dejal: „Naredite mi to deželo nemško!“ Kljub vsemu pa je bil narodnoosvobodilni boj močnejši od nemških sil, ki so leta 1945 kapitulirale.

Tinka Korber 8. a razred

Obnova porušene Jugoslavije

Vojna proti okupatorju in domačim izdajalcem je bila končana. Sklenjena je bila revolucija, v kateri so naši narodi in narodnosti odpravili izkoriščevalski in kapitalistični sistem. Utiuhle so puške in topovi. Prekaljeni borci so slekli vojaške suknje in zasukali rokave. V prvih vrstah se jim je pridružila mladina, ki je bila tudi udarna moč delovnih brigad.

Mladi so množično odhajali na gradbišča. Iz njihovih naporov in življenj je zrastle nova domovina. Nihče ni priganjal ljudi, naj delajo. Sami so množično prihajali z zavestjo, da gradijo novo socialistično državo, kjer bo tisti, ki bo delal, tudi gospodaril in odločal. V brigadirskih vrstah pa niso bili samo naši mladinci, ampak tudi mladina iz Anglije, Danske, Norveške, Švedske, Grčije in od drugod. Tu so bili vsi mladi, ki so bili enakih misli in pogledov na svet. 60 tisoč mladih je sodelovalo pri graditvi 90 kilometrov dolge železniške proge Brčko—Banovići. Prihodnje leto jih je čakala še težja naloga: zgraditi 242 kilometrov dolgo progo Samac—Sarajevo. Pri gradnji je sodelovalo 200 tisoč mladincev—brigadirjev. Nato so začeli graditi avtomobilsko cesto Bratstvo in enotnost od Zagreba do Beograda. Sledila ji je izgradnja Novega Beograda. Rastle so hidroelektrarne, tovarne, šole, kulturni domovi, nova naselja in drugo.

Je bilo to vse? Ne! Tukaj se je krepila, rastla, in dorastla naša največja pridobitev revolucije: bratstvo, enotnost in solidarnost med narodi in narodnostmi Jugoslavije. Med brigadirji so se plette vezi, nepozabno prijateljstvo in tovarštvo. Čeprav so govorili različne jezike, so se vseeno razumeli. Najlepše je bilo ob večerih, ko so vsi sedeli ob tabornem ognju in je proti nebu mogočno zadonela pesem o Titu, domovini in svobodi. Te besede so zblíževale mlade. Pozabili so na naporno delo in žulje. Čeprav je bilo težko, so bili to zares nepozabni dnevi. Tako se je ponavljalo jutri, pojutrišnjem...

Še danes gradimo nove tovarne, šole... Še vedno krepimo bratstvo in enotnost med našimi narodi. Na žalost se še vedno najdejo ljudje, ki temu nasprotujejo. Gotovo vsi vemo, kaj se je zgodilo na Kosovem. Dobro bi bilo, da bi malo globlje razmislili o tem.

Ali bomo dopustili, da se tovarštvo in enotnost naših narodov, ki smo si ga pridobili z velikimi žrtvami in udarnostjo svojih domovini ter z nešteti žulji in naporu pri izgradnji opustošene domovine, spremeni v nič. Ne!

Šli bomo naprej po Titovi poti bratstva, enakosti in solidarnosti med vsemi narodi sveta!

Jelka Jašinsky 8. b

Krajevna skupnost Skorno — Florjan

Krajanji so bili borcem neprecenljiva opora

V turobnem sobotnem dopoldnevu se je v krajevni skupnosti Skorno Florjan zbralo nekaj sto borcev, mladine, delovnih ljudi in občanov ter tako z odkritjem spomenika počastilo spomin na padle borce Šerčerjeve brigade, ki so tu leta 1944 bili svoj poslednji boj s številčnejšim in do zob oboroženim sovražnikom.

Na slovesnosti je govoril komandant Šerčerjeve brigade Jože Jakić-Dušan

Brigada Ljuba Šerčerja je bila meseca novembra leta 1944 na območju Savinjske doline, kjer je opravila več akcij. Predvsem so skušali onemogočiti transport po železnici Polzela—Šoštanj, pa tudi Mislinja—Dravograd in seveda tudi na vseh cestah na tem območju, da bi tako onemogočili zbiranje sil sovražnika ter mu prizadeli kar največ izgub. S tem pa so želeli pridobiti tudi kar največ časa za obrambo Gornje Savinjske doline, ki si ga je želel okupator prisvojiti, je pomenila veliko spodbudo borcem širom po Sloveniji, obenem pa je povzročala številne preglednice sovražnim silam. Ti so proti narodno osvobodilni vojski Slovenije zato pripravljali tako imenovano zimsko ofenzivo, pri tem pa so imeli težave zaradi številnih drugih bitk po Evropi. Kljub vsemu je bilo na obrobju osvobodjenega ozemlja Gornjesavinjske doline novembra leta 1944 zbranih že okoli 7 tisoč sovražnikovih vojakov, večina teh pa je bila pripadnikov posebnih SS enot. Brigada Ljuba Šerčerja, ki je bila zadolžena za obrambo Gornje Savinjske doline, pa je štela nekaj

več kot tisoč borcev. Organizirana je bila v štiri bataljone, bila pa je kar dobro oborožena.

27. novembra leta 1944 je prejela Šerčerjeva brigada ukaz, da zavaruje napad Bračičeve brigade na Paško vas, kjer je zbiral sovražnik svoje enote. Zato so blokirali sovražnikovo postojanko v Šoštanju ter v Penku, en bataljon pa je bil zadolžen za Veliki vrh, ki naj bi onemogočil posredovanje sovražnika iz šoštanske, velenjske in poljske smeri. Boji na tem območju so trajali vse do 3. decembra, torej kar šest dni in šest noči in to z dobro izurjeno in oboroženo nemško vojsko. Sovražnik je napadal tudi ponoči, kar ni bilo običajno.

„V tem času se je izvršilo nešteto sovražnikovih jurišev in protijurišev naših borcev. Vsaka sovražnikova akcija je bila začeta z močnim zgoščenim topniškim in minometnim ognjem. Pogosto je nemškim vojakom uspelo, da so se približali našim položajem zaradi takšne artilerijske priprave tudi na nekaj korakov, vendar so bili z našimi odločnimi protijuriši vedno zavrnjeni in poginili nazaj v dolino. Juriši in protijuriši so se vrstili tako pogosto, da za borce ni bilo možnosti prav nobenega predaha in počitka, komaj da so lahko zaužili nekaj tople hrane, ki jim je bila razdeljena kar na položajih,“ je med drugim dejal v svojem govoru na proslavi v Skornem Jože Jakić Dušan, komandant Šerčerjeve brigade. Spregovoril je o hrabrosti borcev, pa o njihovi požrtvovalnosti, saj so v nemogočih razmerah, ko so v strahotnem mrazu nečloveško trpeli, tudi po ves dan prenašali ranjene tovariše. Poudaril je, da je Šerčerjeva brigada v celoti izpolnila svojo nalogo, saj je vztrajala na položajih, dokler ni prejela ukaza za premik, s tem pa, ko je zadrževala sovražnika, je razbijala glavino njegovih moči in mu zadajala težke izgube. Tako je vsaj za štirinajst dni zadržala njegov udar na osvobodeno ozemlje Gornje Savinjske doline. Medtem so se lahko tam pripravili za neposredno obrambo. Svoj govor je Jože Jakić Dušan sklenil: „Poudariti moram, da gre za tako uspešne in zmagovite boje na teh položajih velika zasluga in priznanje vam krajanom Kornega in njegove neposredne okolice. Vi ste skupaj z nami preživljali vse takratne dogodke — se z nami veselili uspehov in skupaj z nami obžalovali žrtve. Bili ste nam neprecenljiva moralna opora, ki je bila v tistih težkih trenutkih, lahko rečem, odločilna. Oskrbovali ste borce na položajih, sodelovali v zasledovanju sovražnikovih aktivnosti in poma-

gali pri zbiranju podatkov. Pomagali ste pri prenašanju razstreliva na položaje, pri oskrbovanju in reševanju ranjencev in obnemoglih. Mnogi frantje in možje vašega kraja pa so se tolkli tudi z orožjem v rokah v vrstah naše brigade.

Vse to tesno sodelovanje vas krajanov z borci, pa je lahko zgled tudi za današnji čas. Prepričan sem, da takšna idejnopolitična enotnost, medsebojno spoštovanje in prijateljstvo ter sodelovanje v odpravljanju prenekanterih prečiščevalnih bodisi v gospodarstvu ali političnem življenju, obstaja tudi danes med vami in v vašem kraju, vaši krajevni skupnosti.

To je zanesljiv dokaz, da greste v graditvi naše samoupravne socialistične družbe po poti, ki nam jo je začrtal naš nepozabni Tito.”

Na slovesnosti v Skornem je govoril tudi predsednik občinske konference ZSMS Velenje Milan Kretnič, ki je spregovoril o pomenu ohranjanja tradicij narodnoosvobodilne vojne, pri čemer imajo ravno mladi pomembne naloge. V imenu mladih je izrazil prepričanje, da bomo zastavljene naloge častno izpolnjevali in nenehno stopali po Titovi poti.

Spomenik devetnajstim padlim borcem Šerčerjeve brigade so sprejeli v varstvo mladi krajevske skupnosti Skorno Florjan in delovne organizacije Elektrostrojne opreme Velenje. Ta spomenik je eden izmed mnogih širom po slovenski zemlji postavljenih obeležij, ki nemo, pa vendar dovolj svarilno izpričujejo dolgo in krvavo pot, ki jo je slovensko ljudstvo skupaj z vsemi narodi in narodnostmi Jugoslavije prehodilo do svoje osvoboditve.

Slovesnosti, ki je bila v soboto, 25. aprila v krajevni skupnosti Skorno Florjan smo v naši občini svečano počastili tudi 40. letnico vstaje in 36. letnico osvoboditve. Odkritja spomenika so se udeležili poleg številnih borcev, še občani naše občine, med gosti pa so bili tudi član predsedstva SRS Tone Bole, generalpolkovnik Peter Brajčič, prišli pa so tudi vojaki iz vojašnice Ljuba Šerčerja iz Ljubljane.

V imenu krajevske organizacije Zveze borcev se je Jože Povše zahvalil predstavnikom delovnih organizacij ESO, Vegrada in Gradisa ter skupščine občine Velenje in občinskega odbora zveze združenj borcev NOV Velenje, ki so pomagali pri postavitvi spomenika, ki ga je odkril Nestl Žganc, predsednik občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Velenje.

Mira Zakošek

Ponosno in odločno so mladi ponesli zvezno štafetno palico skozi Mozirje

Praznovanje v občini Mozirje

Svečano in sproščeno

Slavnostni govornik je bil član predsedstva SRS Tone Bole

Osrednja slovesnost ob minulih praznikih je bila v mozirski občini 24. aprila zvečer v dvorani kulturnega doma v Mozirju. Na proslavi so podelili letošnja srebrna odličja Osvobodilne fronte in sindikatov ter vrsto državnih odlikovanj. Udeleženci osrednje proslave so v svoji sredi pristočno pozdravili tudi nosilce lokalne štafete mladosti, ki je tukaj zaključila svojo pot po Zadrebki in Savinjski dolini ter se v nedeljo popoldne v Mozirju priključila Zvezni štafeti palici. Slavje je s čudovitim glasbenim recitalom obogatil mešani pevski zbor iz Mozirja.

Seveda ne smemo pozabiti, da so svečanosti ob dnevu OF in ob 1. maju pripravili v vseh krajevnih skupnostih. Na njih so podelili bronaste znake Osvobodilne fronte, s svojimi nastopi pa so jih popestrili pionirji, mladinci, recitatorji in pevci. Na predvečer delavskega praznika so po vsej dolini zagoreli kresovi in njihovo število dokazuje, da izročilo 1. maja v Gornji Savinjski dolini resnično živi in bo živelo dalje. Vse dni so jih marljivo pripravljali pionirji, mladinci, taborniki planinci, vsi občani in dolina je 30. aprila zvečer resnično zažarela v njihovem siju.

Na osrednji slovesnosti v Mozirju je zbranim spregovoril član predsedstva SR Slovenije Tone Bole. Na začetku je dejal: „Mineva 40 let, odkar se je na Slovenskem začelo najbolj znamenito obdobje v zgodovini našega naroda. Ob takšnem prazniku, kot ga slavimo v teh dneh, se nam bolj kot sicer odgrinja pred očmi slavna pot, na katero je stopilo naše tlačeno in v vihuri vojne prebujeno ljudstvo. V usodnem mesecu aprilu 1941. leta, ko so nemške, italijanske in madžarske fašistične horde, takorekčez noč zbrisale staro Jugoslavijo z geografske in politične karte Evrope in ko je bila izrečena smrtna obsodba zasužnje-nemu in razkosanemu slovenskemu narodu, se je rodila Osvobodilna fronta slovenskega naroda, vsenarodno osvobodilno gibanje.”

V nadaljevanju je orisal nastajanje in razvoj naše revolucije, priprave na oboroženo vstajo in se

pomudil tudi pri razmerah v Gornji Savinjski dolini: „Samo tako zasnovana in organizirana Osvobodilna fronta je omogočila, da se je lahko dvignil slovenski narod v oborožen odpor in si ustvaril svojo vojsko. Vse organizacijske celice Komunistične partije in osvobodilne fronte, posebno pa njeni terenski odbori, so bili neposredni mobilizatorji žive ljudske sile za partizansko vojsko in organizatorji vseh potrebnih oblik materialne pomoči znanjo. Brez podpore najširših ljudskih množic partizanska vojska ne bi mogla zmagovati in zmaganje. Njeno zaledje je bila Osvobodilna fronta — in to je bila njena velika moč.”

Na današnji svečani seji smo dolžni poudariti pomen družev in skupin, ki so v tej dolini že generacije pred vojno gojile domovinska čustva in oblikovala patriotsko zavest savinjskega človeka. Visoki zgodovinski in življenjski jubileji sokolskih, gasilskih, planinskih društev in čitalnic v krajih ob Savinji in Dreti, ki so imele v programih svojega delovanja tudi ustrjevanje ljubezni do domovine, pa pričajo in pojasnjujejo od kod in kako so s e porajale silnice, ki so v usodnih dneh konec leta 1941 zagibale dolino v vseljudsko vstajo. Res je, da so preko noči udarila na dan mnoga stoletja dušana in zatajevana nacionalna in patriotska čustva Savinjakov v tistem času. Vendar naš boj za svobodo

ni bilo spontano gibanje. Partizani in politični delavci tistih usodnih let po vaseh in zaselkih se s ponosom spominjo in vedo koliko političnih priprav, akcij in žrtev je bilo potrebnih, da se je ljudska vstaja razplamtela od Mozirskih planin do Dobrovelj, od Gore Oljke do Raduhe in Ojstrice.”

Kasneje je obširno spregovoril o narodnoosvobodilnem boju, o zmagi, obnovi naše domovine in o dosežkih pri izgradnji naše samoupravne socialistične skupnosti. Na koncu je med drugim dejal: „Letošnji 40-letni jubilej Osvobodilne fronte praznujemo, ko Tita ni več med nami, ob njem bomo osvetlili tudi vzor Tita kot prvega frontovca naše dežele, kot ustvarjalca širokega narodnostnega in socialnega gibanja naših narodov in zatiranih ljudstev po vsem svetu. Kajti neuvrščeno gibanje je pravzaprav svetovna Osvobodilna fronta ljudstev, narodov in držav proti vsem oblikam gospodarske, politične in vojaške nadvlade....”

Smo sredi zaskrbljujočega gospodarskega stanja. Ustvarili smo ga sami s svojimi postopki, nanj pa vplivajo tudi mednarodne ekonomske težave, ki se žal ne zmanjšujejo, marveč kopičijo. Če hočemo jutri in po jutrišnjem bolje živeti, moramo danes zavhati rokave in prav vsakdo mora prispevati k utrditvi gospodarstva. Našo življensko silo moramo udarno usmeriti k osnovnemu boju za stabilizacijo. Vsi silni napori, ves naš ugled, ki smo ga ustvarili z bojem za svobodo, s samoupravljanjem in z neuvrščeno politiko, bo zbledel, če se ne bomo z vsem razumom in z vso ljudsko energijo, ki jo premoremo, vrgli na zavestno delo, vrgli na dosledno uresničevanje gospodarskega programa, njegovih ukrepov in odločitev. Za uspeh nam je potrebna notranja trdnost in enotnost vseh in vsakogar širom Jugoslavije v pogledih in dejanjih. Dosledno in brez omahovanja moramo utrjevati samoupravni in družbeno-ekonomski ter socialni položaj delavca, delovnega človeka in občana, da bo lahko obvladoval tokove družbene reprodukcije in zvođe političnega sistema, da bo lahko dobro gospodaril in pometel z vsem, kar povzroča pri nas gospodarsko in politično nestabilnost.”

J. Plesnik

Tudi letošnja štafeta mladosti je trdna zaobljuba mladih, da bodo stopali po Titovi poti.

Spomenik bo trajno spominjal bodoče rodove na hude boje Šerčerjeve brigade na tem območju

Gradbeno industrijsko podjetje Vegrad Velenje

Načrtujejo precejšnja vlaganja v nerazvita področja

Za naslednje petletno obdobje načrtujejo v gradbeno industrijskem podjetju Vegrad Velenje precejšnja investicijska vlaganja. Pri tem načrtovanju so namenili veliko pozornosti tudi povezavi gospodarstva z drugimi republikami, zato načrtujejo številna vlaganja na nerazvitih področjih naše domovine.

V sodelovanju z gospodarsko zbornico Slovenije bodo sovlagali v manj razvite občine, in sicer nameravajo na tem področju širiti sistem celične gradnje, ki se sestoji iz betonskih plošč in okvirjev, ki se po posebnem postopku lepijo v betonske kontejnerje, v katere se posebnih tovarnih montirajo fasade, okna, vrata, stropovi, predelne stene in instalacije. Ta sistem je visoko montažen, v tovarni pa je izdelek narejen 80-odstotno. Izdelano imajo celotno tipsko tehnologijo za proizvodnjo od pet do dvesto celic oziroma do 400 kvadratnih metrov na dan. Ta sistem je posebej primeren za izgradnjo šol, vrtcev, poslovnih objektov, gostinskih in turističnih objektov ter za individualno in blokovno stanovanjsko gradnjo. Prav tako želijo na nerazvita področja prenesti tudi sistem linijskih betonskih elementov Vemont, ti so prav tako izdelani v tovarni, ki so primerni za izgradnjo montažnih industrijskih hal in podobnih objektov. Tudi ta sistem je industrijski in je montaža na terenu izredno hitra. Skupina šestih delavcev s pomočjo avtodvigala zmontira dnevno okoli 400 kvadratnih metrov takšnih objektov. Ta sistem so v celoti razvili v Vegradu, izdelali pa so tudi že tehnološke postopke, investicijske programe in načrte za različne tipe tovarn. V zadnjem času so v Vegradu razvili še eno novo tehnologijo, in sicer sistem betonskih elementov za vse vrste kmetijskih objektov. Tudi to tehnologijo bodo po predvidevanjih v veliki meri prenesli na nerazvita področja. Tudi za tovrstno gradnjo razpolagajo v Vegradu s kompletnimi tehnološkimi investicijskimi in projektnimi programi za različne tipe tovarn. Sistem je tako dodelan, da je možno postaviti objekt na primer za perutninsko farmo velikosti tisoč kvadratnih metrov v enem mesecu.

Nekatere od omenjenih sistemov so že prenesli na nerazvita področja.

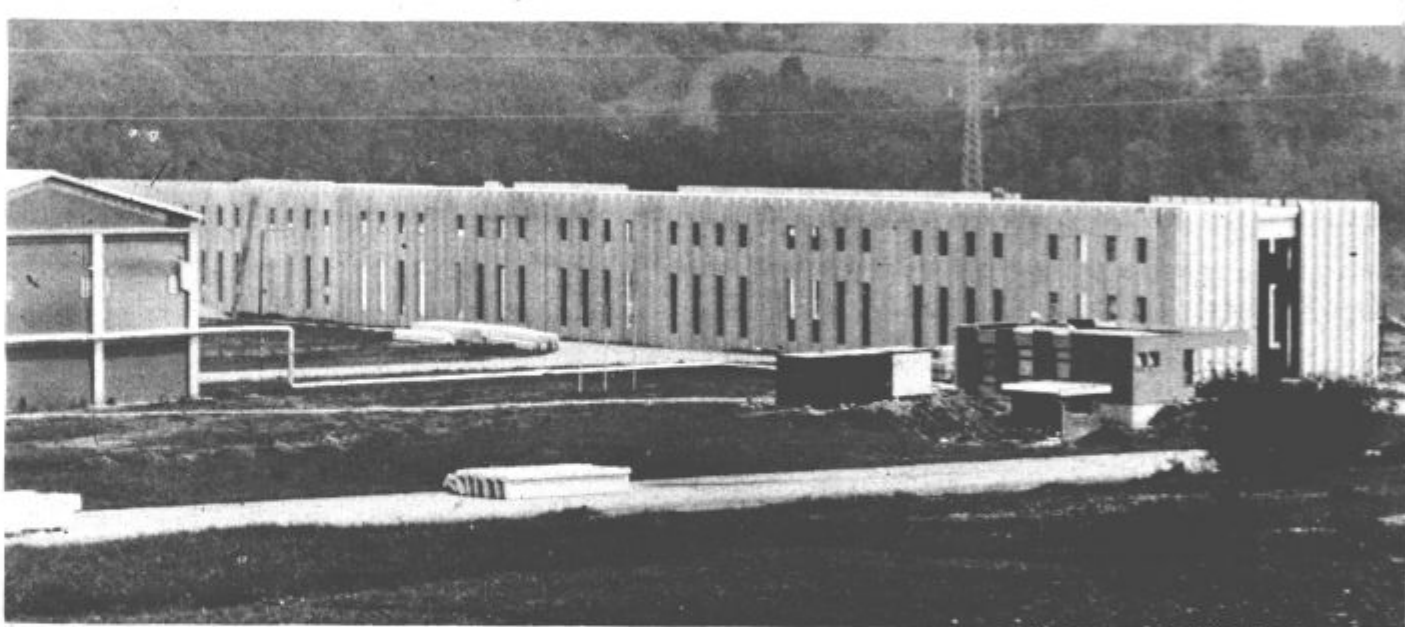
Čja. Tako so že zgradili tovarne, s katerimi tesno sodelujejo in ki proizvajajo izdelke, ki so jih razvili v Vegradu, v Gnjilanih na Kosovu, v Loznici v Srbiji, pred zaključkom pa je izgradnja tovarne v Veliki Kladuši v Bosni in Hercegovini. Poleg tega pa pripravljajo še gradnje tovarn v Pečincih v Vojvodini, v občini Odžak v Bosni in Hercegovini, glavnem mestu Črne gore Titogradu, načrtujejo pa gradnje tudi na drugih tržno zanimivih področjih.

PROIZVODNE TOVARNE NAJ BI POKRIVALE CEL JUGOSLOVANSKI TRG

S takšnim pristopom želijo v Vegradu pokriti potrebe jugoslovanskega trga z omenjenimi tehnologijami, približati proizvodnjo tržnim prostorom in s tem izključiti velike transportne stroške. Proizvodne tovarne bodo razporedili tako, da bodo z njimi pokrivali cel jugoslovanski trg. Vse zmogljivosti pa bodo programsko združili, da bodo tako s skupnim proizvodnim programom lahko dosegli kar najboljše rezultate pri čemer posebej poudarjajo kratke roke ter tipizacijo kooperantskih uslug. Program bodo nadalje skupno razvijali in usklajevali nove razvojne dosežke, načrtujejo pa tudi skupno projektiranje in skupno nabavo. Takšna programska združitev pa bo seveda predstavljala močno proizvodno celoto, ki bo uspešno nastopala in osvajala tudi tuja tržišča.

Za nerazvita področja pa so ti programi pomembni tudi zato, ker se bodo v teh tovarnah lahko zaposlili številni delavci.

Po predvidevanjih naj bi Vegrad v sodelovanju z gospodarsko zbornico Slovenije in s sredstvi sklada federacije, ki jih združujemo za pomoč nerazvitim, v prihodnjem obdobju zgradil več tovarn za konstrukcije Vemont, v katerih bi na leto proizvedli elemente za okoli 50 tisoč kvadratnih metrov objektov. Tovarne konstrukcij za kmetijske objekte naj bi na leto proizvedle sto tisoč kvadratnih metrov objektov, s celicami, ki bi jih izdelali v številnih tovarnah v Jugoslaviji, pa naj bi na leto sestavili približno 40 tisoč kvadratnih metrov objektov. V tovarne Vemont konstrukcij naj bi vložili 150

Pred koncem je gradnja tovarna v Veliki Kladuši

milijonov dinarjev, v tovarne konstrukcij za kmetijske objekte 140 milijonov in v tovarne celice 300 milijonov.

Tovarne Vemont konstrukcij naj bi v Sloveniji letno proizvajale 70 tisoč kvadratnih metrov površin, v Bosni in Hercegovini sto tisoč, v Črni gori in na Kosovu in v Hrvatski po 50 tisoč in v Srbiji 80 tisoč kvadratnih metrov površin objektov. Za kmetijske objekte načrtujejo tovarne z zmogljivostmi okoli sto tisoč kvadratnih metrov površin v Srbiji in Bosni, po 50 tisoč pa v Sloveniji in na Kosovu. V Sloveniji načrtujejo poleg tega še tovarne celičnih elementov z zmogljivostjo 20 tisoč kvadratnih metrov površin, podobne tovarne pa želijo postaviti še v Srbiji, Bosni in Hercegovini ter na Kosovu. Te tovarne naj bi letno proizvedle po 40 tisoč kvadratnih metrov celičnih elementov.

Trenutno se v Vegradu dogovarjajo za sovlaganja gospodarske zbornice v projekt proizvodnje betonskih elementov po sistemu Vemont v Veliki Kladuši. Ta objekt je tik pred zaključkom izgradnje. Prav tako pa naj bi sofinancirali objekt v Odžakih, kjer naj bi gradili podoben objekt kot v Veliki Kladuši.

ŠTEVILNA VLAGANJA TUDI ZNOTRAJ DELOVNE ORGANIZACIJE

V Vegradu pa načrtujejo v tem srednjeročnem obdobju še številne druge naložbe, s katerimi bodo v kar največji meri skušali izboljšati delovne pogoje zaposlenih in njihov družbeni standard. Tako so izdelali program za naslednje srednjeročno obdobje. Letos načrtujejo v Velenju dve večji naložbi v temeljni organizaciji Vemont in Gradnje. Tozdev Vemont pripravlja investicijo že skoraj dve leti. Dokončati nameravajo hale za proizvodnjo armiranobetonskih konstrukcij v Selu, urediti deponije, infrastrukturo, notranje prometnice, deponije, začeti pa nameravajo tudi z ureditvijo surovinske baze. Ta baza zajema proizvodnjo agregatov za armirane betone, urediti je potrebno separacijo in deponije za agregate. Postaviti pa želijo tudi centralno betonarno v Selu. Zmogljivosti peskokopa naj bi zadostovale za potrebe celotne občine. V ta namen bodo v Vegradu v letošnjem letu porabili okoli 43 in pol milijonov dinarjev, od tega naj bi bilo približno polovico kreditnih sredstev.

Druge velika investicija, ki jo načrtujejo prav tako že v letošnjem

letu, je nova železokrivnica. Staro imajo na rušnem področju, njene zmogljivosti pa so mnogo premajhne. Odločili so se za postavitev nove v Selu, v bližini tovarne Vemont. Ta železokrivnica naj bi pokrivala potrebe celotne občine, dogovarjajo pa se z Rudnikom lignita Velenje o skupnih vlaganjih. RLV naj bi prispeval v ta namen okoli pet milijonov dinarjev. Za to investicijo bodo v Vegradu v letošnjem letu namenili 36 milijonov dinarjev, prihodnje leto za dograditev pa še okoli štiri milijone dinarjev.

Pomembno investicijo načrtujejo tudi na področju Beograda. V neposredni bližini Beograda v Šminovcih so namreč odkupili okoli 8 ha zemljišč. Na njem nameravajo postaviti delavsko naselje za približno 180 delavcev, že letos pa naj bi pričeli graditi tudi industrijske cone za proizvodnjo armiranobetonskih konstrukcij za kmetijske objekte. V letošnjem letu načrtujejo izgradnjo delavskega naselja in infrastrukture tudi za industrijsko cono. V ta namen bodo predvidoma porabili 29 milijonov dinarjev. Sredstva za stanovanjsko naselje zagotavljajo v celoti iz sredstev za družbeni standard delavcev. Industrijsko cono naj bi na tem področju dogradili do konca tega srednjeročnega obdobja.

Večjo investicijo planirajo tudi v temeljni organizaciji Mehanizacija. Ta tozdev postavlja v izredno neprimernih delovnih prostorih v Starem Velenju, vendar kljub številnim prizadevanjem še vedno niso uspeli pridobiti ustrezne lokacije kamor bi prestavili sedež te temeljne organizacije. V ta namen so v letošnjem letu oddvojili 18 milijonov dinarjev. Prizadevajo si, da bi kar najhitreje pridobili ustrezno lokacijo in pričeli z deli.

V naslednjih petih letih bodo v Vegradu po predvidevanjih zgradili še skupno skladišče za temeljne organizacije Zaključka dela, Keramiko in Gradnje Velenje. Za to načrtujejo okoli pet milijonov dinarjev, blizu šest milijonov pa nameravajo odvojiti za ureditev družbenega standarda v Ljubljani. Za tozdev Gradbenik Ljubno nameravajo nabaviti za okoli milijon dinarjev osnovnih sredstev, manjša vlaganja pa načrtujejo tudi v Projektnem biroju.

Investicijski program, ki so si ga v Vegradu zadali, je vsekakor izredno obsežen, vendar pa upajo, da ga bodo ob sodelovanju banke, predvidevajo okoli 50 odstotkov kreditnih sredstev, uresničili.

Mira Zakošek

Modni salon Velenje

Najuspešnejši konfekcionar '81 v Beogradu

V dneh pred minulimi prazniki smo obiskali kolektiv Modnega salona Velenje, kjer kljub zaostrenim gospodarskim razmeram dosegajo tudi v tem letu zelo spodbudne rezultate. Zaradi dosledne usmeritve v izvoz težav zaradi pomanjkanja reprodukcijskih materialov skorajda ne poznajo, v prvih treh mesecih letos so povečali v primerjavi z enakim obdobjem lani dohodek za 46 odstotkov izredno pozornost pa seveda namenjajo tudi nagrajevanju po delu. „Poslovni dosežki prvih treh mesecev letos, zelo spodbujajo celoten kolektiv in kažejo, da so bili naši načrti, ki smo jih sprejeli in začeli uresničevati pred dvema letoma, pravilni,“ je dejal direktor MARIAN GABERŠEK.

V navedenem obdobju so bili v

Modnem salonu v velikem investicijskem zagonu, saj so spreminjali celoten proces proizvodnje iz enostavnih izdelkov, v katerih je bilo vgrajenega v bistvu malo znanja, v najbolj zahtevne modele, ki zahtevajo veliko znanja. Ta dolgoročna usmeritev jim že daje prve dobre rezultate. Kažejo se v močno povečanem dohodku, pa seveda tudi v tem, da težav pri oskrbi s surovinami praktično ne poznajo, in to zato, ker so kar 25 odstotkov celotne proizvodnje namenili za izvoz. V preteklem letu so prvič izvozili za milijon dolarjev izdelkov, za letos pa so si zadali nove cilje: vsaj ohraniti isto dinamiko izvoza kot lani, in več izvažati na zahodno, konvertibilno področje. Tu že beležijo dobre uspehe, saj so na konvertibilno področje izvozili

v prvih treh mesecih letos za tristo odstotkov več kot v primerjalnem obdobju lani. Takšna struktura izvoza je za njih seveda zelo pomembna. „To pomeni,“ je dejal Marjan Gaberšek, „da se lahko poslovno združujemo z domačo tekstilno industrijo, kjer večemo del deviznih sredstev, s katerimi lahko tekstilna industrija kupuje prepotrebne surovine, nam pa izdeluje željene tkanine. Ob tem je važno tudi to, da lahko s temi devizami kupujemo na tujih tržiščih najbolj iskane modne tkanine, katere ne izdelujejo domači proizvajalci.“

Zelo spodbudne so bile za Modni salon pohvale, ki so jih prejeli na začetku letošnjega leta. V Beogradu, ki je za Velenjane največje domače tržišče so bili izbrani za najuspešnejše konfekcionarje, in sicer s kolekcijo Pomlad 81. Te izdelke je bilo mogoče kupiti tudi v trgovinah. Kot delovni organizaciji so ji zato predstavili tudi TV panorami; javni beograjski TV oddaji. Na sejmu v Sarajevu Cvetje in jesen“ so dobili srebrno medaljo, na sejmu v Brnu pa posebno mednarodno priznanje.

Kar zadeva izvoz letos začenjajo sodelovati z eno najbolj znanih firm na področju zimsko športne konfekcije, to je z Ambo iz Zvezne republike Nemčije, ki med drugim opremlja tudi avstrijsko smučarsko reprezentanco. S tem podjetjem načrtujejo dolgoročno sodelovanje. Nadalje širijo sodelovanje z dosedanjim zahodnonemškim partnerjem Komo, za to podjetje so značilni izdelki visoke mode. V mesecu marcu pa so predstavili svojo kolekcijo tudi v italijanskem smučarskem središču kupcem v Madoni di Campiglio. Tem je bilo potrebno malo zvijače.

Na njihovih izdelkih so pustili le etikete Klub Velenje. Uspeh je bil več kot pričakovani. Od dvestih prikazanih modelov, so jih Italijani petnajst osvojili in celotna taka kolekcija je sedaj v prodaji pri tamkajšnjih trgovcih. Pri tem ne izključujejo možnosti, da bo kakšen naš neverni Tomaž, prepričan, da se takšni izdelki ne dobijo pri nas, kupil bundo Modnega salona v Italiji, seveda po precej višji ceni, kot bi jo lahko dobil doma.

Ob tako uspešni prodornosti na domačem in tujem trgu lahko namenjajo v Modnem salonu veliko skrb tudi dvigi osebnega standarda delavcev, saj se približujejo cilju, da že v tem letu izenačijo poprečne osebné dohodka s poprečnimi v Sloveniji. To doslej še ni uspelo nobeni tovarni konfekcije oziroma delovni organizaciji tekstilne industrije. V prihodnje bodo lahko še več denarja namenjali za stanovanja, v sodelovanju s krajevno skupnostjo pa želijo še naprej sovlagati denar za povečanje zmogljivosti otroškega varstva.

Že dolgo se zavedajo, da brez znanja ni napredka, da lahko dobre poslovne rezultate dosegajo le s kar najbolj usposobljenimi delavci. Zato namenjajo veliko pozornost tudi izobraževanju oziroma štipendiranju. Na leto štipendirajo približno dvajset učencev ter se tako počasi približujejo cilju, da bi bila najnižja kvalifikacijska struktura kvalificiran konfekcionar.

Vse pa seveda tudi v Modnem salonu ne teče gladko. V tem trenutku je njihova največja težava strojna opremljenost. Načrta, da bi vsake štiri oziroma pet let zamenjali celotno opremo, ne

morejo v celoti uresničevati. Vendar ne zato, ker ne bi imeli denarja, ampak ker sodobnih strojev enostavno na domačem trgu ni, uvoziti jih pa ne morejo. Pri nakupu so izključno vezani na Bagat iz Zadra. Kako pa stvari tečejo, govori najbolje naslednje. Že leta 1978 so vnaprej plačali dvajset strojev. Zanje so v tem letu prejeli dodaten račun — podražitev za 150 odstotkov. Tako njihova strojna opremljenost precej zaostaja za načrtovanje. Upajo, da bo nekoliko bolje po dokončni ureditvi deviznega režima v letošnjem letu, ko bi lahko — tako je bilo dogovorjeno — za vrednost 10 odstotkov celotnega izvoza uvozili tudi strojne opreme. „To pa bi zadoščalo za naše potrebe in nam praktično izpopolnilo našo največjo trenutno vrzel,“ je posebej omenil Marjan Gaberšek.

Zaposleni v Modnem salonu so želeli omogočiti zaposlitev tudi prebivalcem manj razvitega območja na Goriškem. Pred leti so v kraju Grad zgradili tovarno za 50 delavcev. Po dveh letih težav prav tem letu beležijo izreden napredek, tako na področju količine kot kakovosti izdelkov. Skratka, tudi ta mala tovarna je sedaj postala donosna, delavci imajo dobre osebne dohodka in zadovoljstvo je popolnoma drugačno, kot pred letom dni, ko so se srečavali s težavami. Pričakujejo, da bo sedaj ta obrat lahko začel vlagati del ustvarjenih sredstev tudi v razvoj tamkajšnje krajevne skupnosti, kar pa je bil tudi glavni namen njegove ustanovitve.

V tem srednjeročnem obdobju bo naložena dejavnost Modnega salona namenjena predvsem financiranju lastne trgovske mreže. Že letos bodo odprli svojo trgovino v Ljubljani, naslednje leto pa

naj bi kupili lokal v soseski Šalek—Gorica, katerega pa bodo odstopili eni izmed trgovskih organizacij iz Zagreba, v zameno pa od nje dobili lokal v Zagrebu. Njihov cilj je, da bi ob koncu tega srednjeročnega obdobja približno 50 odstotkov proizvodnje prodali prek lastne trgovske mreže.

Njihova računica dobrega gospodarjenja je naslednja: na sredstva, ki jih vlagajo v določenem poslovnem letu, morajo ustvariti za 15 odstotkov akumulacije. Ta cilj so deloma dosegli že v preteklem letu, saj so dosegli 14,5 odstotno akumulacijo. Vsi pokazatelji za letos kažejo, da bodo letos le dosegli magično mejo na področju konfekcije, to je 15 odstotno akumulacijo, čeprav se bojijo, da se bo ta vrednost „stopila“ v podražitvi materialov, kar je eden zelo velikih problemov na področju konfekcije. Lani so na primer beležili tudi več kot 100-odstotno podražitev cen pri posameznih materialih.

Naš pogovor je Marjan Gaberšek sklenil z naslednjimi besedami: „Večkrat se srečujemo z vprašanjem ali ugotovitvijo, češ da je določen konfekcijski izdelek zelo drag. Ti očitki letijo na končnega proizvajalca, v danem primeru na našo delovno organizacijo. Naj na kratko razčlenim ceno takšnega izdelka: živega dela je v končni maloprodajni ceni le 15 odstotkov, vse ostalo so davki, marža, vrednost materiala — skratka, naša soudeležba v končni ceni je zelo majhna in nimamo tako velikega vpliva na oblikovanje čim nižje cene končnih izdelkov. Vsak potrošnik pa si seveda želi čimcenejši in čimboljši izdelek.“

S. Vovk

V prihodnje bodo namenili še več skrbi standardu zaposlenih

Savinjski gaj v Mozirju

Sad solidarnosti in bratstva

Savinjski gaj na obrežju Savinje v Mozirju letos znova navdušuje s svojim cvetnim razkošjem. V prejšnjih dneh so se razcveteli tisoči tulipinov, podobno parka slovenskih vrtnarjev pa dopolnjujejo dišave hijacinte, okrasne grmovnice in še kaj.

Še nekaj ne smemo pozabiti. Gaj iz dneva v dan pridobiva novo, pomembno prvinovino. Vse bolj namreč postaja kraj, kjer se enotnost in solidarnost kažeta v najlepši luči. V gaju svoje korenine že poganja bratstvo naših narodov in narodnosti. Prvi so zlatoborske smrekice posadili predstavniki bratske občine Cajetina. Njim so prejšnji mesec sledili železarji iz Zelenice, ki so gaj obogatili z omorikami. V prazničnih dneh pa so Gornjo Savinjsko dolino obiskale kmečke žene

iz vasi Bošnjani v srbski občini Varvarin in so v gaju posadile 88 vrtnic. Takšnih pobud je še več. Z njihovim smotnim uresničenjem, z izpolnitvijo drugih načrtov, predvsem pa z doslej že potrjeno marljivostjo in solidarnostjo slovenskih vrtnarjev, bo gaj v prihodnje zagotovo še lepši in sprehod med njegovimi gredicami vedno znova posebno doživetje.

Že doslej namreč za njegovo čudovito podobo poleg domačega vrtnarja Jožeta Skornška prizadevno skrbijo številni slovenski vrtnarji in vrtnarske organizacije. Veliko prostovoljnih delovnih ur so pri urejanju prostora ob Savinji opravili krajanji Mozirja in okolice, pa tudi zanimanje vrtnarjev iz Nizozemske, Belgije, Zahodne Nemčije in iz drugih držav še ni poje-njalo.

Čudovita razstava cvetja v naravi pa v svoji lepoti ni osamljena. Njeno podobo bogatijo kmečka hiša, kovačija, kašča, mlin in drugi primerki bogatega narodopisnega izročila Gornje Savinjske doline. Upravljalci gaja letos poudarjajo, da v njem praznoprav ni ničesar novega. Večino časa in naporov pomladanskih dni so namreč namenili odpravljanju posledic uničujoče jesenske poplave, ki tudi gaju ni prizanesla. Načrtovane dopolnitve pa bodo opravili v prihodnje. Lepe vtise bodo obiskovalcem gaja popestrili še člani društva za varstvo in vzgojo ptic Kalin, ki ob svojem domu pripravljajo razstavo ptic pevčv naravi. Obisk Savinjskega gaja torej ne bo izguba časa, pač pa prijetno in koristno doživetje.

J. P.

88 vrtnic za Tita, ki bodo v Savinjskem gaju večno cvetele v spomin na dragega maršala Tita in nenehno simbolizirale bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti

Srečanje krvodajalcev Velenja in Splita

Plemenita oblika sodelovanja dveh pobratenih občin

Bratski odnosi med organizacijama Rdečega križa Velenje in Split so bogatejši za novo srečanje krvodajalcev iz obeh mest. Splitski gostje so prišli v Velenje v petek, 24. aprila.

Pred leti, ko sta se organizaciji pobratili, so se namreč predstavniki vodstev obeh organizacij odgovorili, da je treba dati temu sodelovanju kar najbolj bogato vsebino in vznika je zamisel, da bi si medsebojno izmenjavali krvodajalce. To plemenito dejanje je bilo kmalu uresničeno. Okrog petdeset krvodajalcev iz velenjske občine je pred štirimi leti prvič obiskalo svoje pobratime v Splitu. Naslednje leto so prišli Splitski v Velenje, nato so bili spet velenjski krvodajalci v bratskem Splitu. Tako je bilo letošnje srečanje že četrto. Podobno kot vsa doslej, je bilo tudi to nadvse pristrčno in prijateljsko vezi, poznanstvo, bratstvo je postalo še trdnjše.

Letos je prišlo v Velenje nekaj nad štirideset krvodajalcev iz Splita. Njihovi gostitelji so se seveda na vso moč trudili, da bi jim pripravili kar najbolj tople sprejem in čimlepše bivanje v Velenju, da bi jim tako vrnilo gostoljubje, ki so ga bili deležni na dveh srečanjih v Splitu.

Po prihodu so krvodajalcem Splita mladi člani rdečega križa z osnovne šole Gustav Šilih Velenje pripravili pristrčen sprejem, popoldne tega dne pa so gostje iz Splita obiskali krajevno skupnost Konovo, kjer jih je v imenu krajanov pozdravil predsednik krajevnih konference SZDL Karli Stropnik, jih seznanil z delom in življenjem v krajevni skupnosti, predsednica krajevnih organizacij rdečega križa Julka Kadliček pa jim je podrobno predstavila delo te organizacije. V soboto dopolne so Splitski skupaj z velenjskimi krvodajalci darovali kri, zvečer pa so se vsi skupaj zbrali v prostorih velenjske name na srečanju. Ob tej priložnosti sta predsednik organizacije RK Velenje, Jože Medved in sekretar

skupščine RK Split, Zlatko Poganič med drugim znova poudarila pomen takšnega medsebojnega sodelovanja. V nedeljo jutraj so se splitski krvodajalci poslovili od svojih gostiteljev. Ob slovesu so si seveda obljubili, da bodo to sodelovanje nadaljevali, da se bodo prihodnje leto na petem torej že jubilejnem srečanju-zbrali spet v

letošnje nadvse pristrčno. Domov odhajamo polni prelepih vtisov. Znova smo potrdili naše prijateljstvo, bratstvo in enotnost. Seveda bomo srečanja nadaljevali. Želim, da bi prihodnje leto prišli vaši krvodajalci k nam še v večjem številu, kot so prišli lani. Mislim, da je dajanje krvi zelo konkretna, predvsem pa plemenita oblika sodelovanja

dolgo, dolgo, in se razvijalo v korist obeh mest. Med tridnevnim bivanjem smo obiskali tudi krajevno skupnost Konovo, kjer smo bili prav tako presenečeni nad uspehi, ki so jih dosegli krajanji v tako kratkem času. Menim, da bi se moralo sodelovanje med Velenjem in Splitom razširiti na vsa mogoča področja."

bratstvo in enotnost."

Stjepan Rogić — predsedujoči sveta klubov prostovoljnih krvodajalcev Split: „Udeležil sem se vseh srečanj. Izkušnje velenjske organizacije pri pridobivanju novih krvodajalcev so za nas zelo dragocene, kajti velenjska organizacija se resnično lahko pohvali, da je izredno veliko storila na tem področju. Mislim,

Šoštanj. Dobil sem veliko novih prijateljev-skratka, tega srečanja ne bom pozabil. Name je naredilo takšen vtis, da sem ga ovekovečil tudi v pesmi: Jaz ponujam roko in dajem del sebe za vas, dragi prijatelji, iz Velenja. ..."

Snežana Tunič: „Nimam besed, s katerimi bi lahko opisala pristrčen sprejem in sploh gostoljubnost tukašnjih krvodajalcev in krajanov do nas. Mislim, da to sodelovanje nima primere in je najlepši dokaz bratskih odnosov med obema mestoma. V Velenju sem bila prvič. Mesto je čudovito. Resda tudi deževalo je v nedeljo, toda če gre za takšno sodelovanje ga tudi vreme ne more zmotiti."

Nena Peračič: „Navdušena sem nad vsem, kar sem doživela. Naši dragi prijatelji so nas nadvse pristrčno sprejeli, nam nam razkazali znamenitosti Velenja, Topolšico in šoštanske Termoelektrarne. Prepričana sem, da se bodo naša srečanja nadaljevala še dolga leta. Seveda si bomo prizadevali, da bomo prihodnje leto enako pristrčno sprejeli v Splitu Velenjčane. To pa bo težko, ker je bila njihova gostoljubnost resnično nepozabna."

Petar Listač: član predsedstva skupščine RK Split: „S tem četrtem srečanjem in dajanjem krvi smo znova potrdili trdnost našega prijateljstva in bratstva. Dolgo se bomo spominjali vsakega trenutka, ki smo ga preživeli med našimi prijatelji. Komaj čakamo, da se bomo lahko znova srečali z njimi v Splitu, kjer bomo storili vse, da jim bomo izkazali enako pozornost, katere smo bili deležni med njimi. Seveda smo srečanje izkoristili tudi za to, da smo izmenjali mnenja o posameznih vprašanjih, se dotaknili vloge Rdečega križa v SLO ipd. Na koncu naj rečem le še to: hvala, dragi prijatelji, za veliko pozornost in gostoljubnost."

Stane Volk

Krvodajalci iz Splita in Velenja so se tokrat srečali že četrto

Splitu, kamor so krvodajalci Splita povabili Velenjčane.

Gostje iz Splita so bili navdušeni nad tridnevnim obiskom v Velenju in kot so dejali, so domov odšli z lepimi vtisi. Nekaj njihov vtisov smo zapisali tudi v našo beležko:

Zlatko Poganič, sekretar skupščine RK Split: „Podobno kot vsa dosedanja srečanja z velenjskimi krvodajalci je bilo tudi

med dvema organizacijama RK medsebojna izmenjava izkušenj pa zelo dragocena."

Neda Cvitković, namestnica predsednika predsedstva sveta krajevnih skupnosti Splita: „V Velenju sem tokrat prvič. Vesela sem, da sem lahko spoznala to lepo mesto in njegov razvoj. V imenu vseh prebivalcev Splita pozdravljam Velenjčane z željo, da bi to prijateljstvo trajalo

Ivica Domazec: „Tudi jaz sem prvič v tem lepem mestu. Name je naredilo izreden vtis. Naši gostitelji so nas nadvse pristrčno sprejeli. Vsi, ki smo prišli prvič v Velenje, smo zelo navdušeni nad njegovo urejenostjo. Mislim, da bo naše štiriletno sodelovanje spodbudilo tudi druge organizacije, da nam bodo sledile, našle svoje oblike sodelovanja in tako krepile

da bi morali našemu sodelovanju slediti tudi drugi in ga razširiti še na druga področja — tista, kjer so za to objektivne možnosti."

Stipan Medvidović: Kri sem doslej dal desetkrat. V Velenju sem prvič. Tukaj je bilo prelepo, na vsakem koraku nam naši gostitelji izkazovali izredno pozornost, z zanimanjem smo si ogledali mesto, spominsko sobo v Topolšici in termoelektrarne

Zlatko Poganič

Neda Cvitković

Ivica Domazec

Snežana Tunič

Nena Peračič

Petar Listač

Edvard Fenko, predsednik krajevnih konferenc SZDL Topolšica

Odbor za delovna razmerja

ZAVAROVALNE SKUPNOSTI TRIGLAV
OBMOČNE SKUPNOSTI CELJE

OBJAVLJA

naslednja prosta dela in naloge

ZAVAROVALNI ZASTOPNIK
ZA ZASTOP DRUŽMIRJE

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje

- srednja strokovna izobrazba,
- eno leto delovnih izkušenj
- stanovanje na območju zastopa.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev (dokazila o šolski izobrazbi in delavni praksi) naj kandidati pošljejo v 15 dneh od dneva objave na naslov:
Zavarovalna skupnost Triglav, Območna skupnost Celje, 63000 Celje Ulica XIV. divizije 4

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15. dneh od dneva izbire.

Potek radiofotografiranja
v občini Velenje

PLAN RADIOFOTOGRAFSKE AKCIJE V OBČINI VELENJE

Datum dan	Čas radiofotografiranja od do t.j. ur	RF - BAZA	NASELJE
petek 15.5.1981	7 - 12 5	ŠNAVINO OB PAKI	Šnavtino ob Paki
	13 - 17 4	ŠNAVINO URAD	Šnavtino ob Paki
sobota 16.5.1981	7 - 11,30 4,5	ODRŽENJE - trgovina "MERS"	Paška vas
	12 - 15,30 3,5	LOKOVICA Zadrutni dom	Skorno
ponedeljek 18.5.1981	8 - 9 1	BELE VODE - osnovna šola	Bele vode
	10 - 14,30 4,5	RAVNO - kmetijsko posestvo	Ravne
torek 19.5.1981	7 - 13,30 6,5	PIŠKE - prometni dom	Podgorje
	14,30 - 16,30 2	ŠKALJE pri transformatorju	PIŠKE
sreda 20.5.1981	7 - 12 5	RUDOLF-SAVI pri jezuru	ŠKALJE
	13 - 14 1	CIRKOVCE osnovna šola	ŠKALJE
četrtak 21.5.1981	8 - 17 9	VELENJE osnovna šola GUSTAV ŠILIH	za občane KS VELENJE - ŠNAVINO
petek 22.5.1981	8 - 17 9	VELENJE osnovna šola Gustav Šilih	za občane KS DEŠNI BRD
sobota 23.5.1981	8 - 17 9	"	skupaj 3257
ponedeljek 25.5.1981	8 - 17 9	"	"
torek 26.5.1981	8 - 17 9	"	za občane KS STARO VELENJE Skupaj 621
sreda 27.5.1981	8 - 17 9	"	KS BEVČE 118 KS STARO VAS 513 KS ŠKALJE delno 300

EKIPA "B"

Datum dan	Čas radiofotografiranja od do t.j. ur	RF - BAZA	NASELJE
16.5.1981	7 - 15 8	ŠOŠTANJ Trg svobode	ŠOŠTANJ - mesto
18.5.1981	8 - 16 8	"	ŠOŠTANJ - mesto
ponedeljek 19.5.1981	7 - 11,30 4,5	ŠOŠTANJ TRG. svobode	SKORNO PLODAN
torek 20.5.1981	12,30 - 16,30 4	GABERKE transformator	DRUŽMIRJE GABERKE
sreda 20.5.1981	7,30 - 9 1,5	ZAVODNJE PROSVETNI DOM	ZAVODNJE
	10 - 16 6	TOPOLŠICA TRGOVINA-MER	TOPOLŠICA
21.5.1981	7 - 11 4	ŠKOTIJA-GOSTILNA PIRI	LOKOVICA ARSČE LAZE SLOVA
četrtak 21.5.1981	12 - 14,30 2,5	PAKA pri Velenju Osnovna šola	Paka pri Velenju
22.5.1981	7 - 12 5	ŠKO-TRGOVINA	Občani KS KONOVO
petek 23.5.1981	13 - 17 4	VELENJE AMD	PODGRAJ KAVČE
24.5.1981	8 - 17 9	VELENJE AMD	Občani KS VELENJE-SALEK delno 1580
ponedeljek 25.5.1981	8 - 17 9	VELENJE AMD	KS VELENJE-CENTRO LEVI BRD 2340
torek 26.5.1981	8 - 17 9	VELENJE AMD	"
sreda 27.5.1981	8 - 17 9	VELENJE AMD	"

Delavci, ki bodo z osebnim vabilom pozvani na fluorografiranje med rednim delovnim časom, se naj udeležijo fluorografiranja izven delovnega časa v najbližji fluorografski bazi. V nasprotnem primeru pa se lahko fluorografirajo od 23. do 27. maja pred osnovno šolo Gustav Šilih v Velenju ali pred AMD Velenje.

Večina denarja za ceste

Veliko je pomembnih mejnikov v zgodovini slovenskega naroda. Eden najsvetlejših med njimi je gotovo dan, ki označuje zmago slovenskega in ostalih narodov in narodnosti Jugoslavije nad najbolj mračnimi, v fašistični ideologiji združenimi silami. In prav ta dan so si krajsani Topolšice izbrali za svoj krajevni praznik. Spominja jih na 9. maj 1945, ko je bila tukaj podpisana brezpogojna kapitulacija južnoslovenske skupine armad nemške vojske. 9. maj je vsakoletna priložnost in obveza, da krajsani kritično ocenijo prehojeno pot, da smelo zastavijo delo za prihodnja obdobja in, da se ob tej priložnosti spomnijo vseh in zahvalijo vsem, ki so s svojim bojem, življenjem in delom prispevali k razvoju krajevnih skupnosti.

DOSEDANJE DELO — OSNOVA ZA NADALJNJI RAZVOJ

Družbenoekonomskega razvoja kraja je vseskozi močno povezan z razvojem bolnišnice Topolšica. Podoba in dejavnost kraja se je dolga leta spreminjala tako, kot so to narekovali možnosti in potrebe

Edvard Fenko

bolnišnice. V celoti je bilo vlaganje družbenih sredstev v kraj do pred nekaj leti dokaj pičlo. Tako je posodobitev šole v letu 1979 z izgradnjo telovadnice in ureditvijo prostorov za otroško varstvo prva velika pridobitev kraja po daljšem obdobju. To pa je bila tudi spodbuda krajanom, da se lotijo še nekaterih drugih del. Tako je bila v letu 1980 postavljena cestna razsvetljava skozi središče kraja. Zgrajen je velik vodni rezervoar v Lajšah in postavljena osnovna telefonska mreža. V vsi gradnji in obnovi je bilo vloženo veliko ur udarniškega dela. In še nekaj je ob tem pomembno. Ob načrtovanju in neposrednem delu so krajsani spoznali, da je predvsem od njihove organiziranosti, podjetnosti in združevanja moči odvisen hitrejši

ali počasnejši vsestranski razvoj njihovega kraja. Čeprav so v kraju še vedno najbolj pereča vprašanja komunalne ureditve in družbenega standarda, so se krajsani vseskozi zavedali pomembnosti družbenopolitičnega in društvenega delovanja. Tako tukaj že vsa leta deluje vrsta organizacij in društev, v katerih je trenutno organiziranih preko 350 krajanov vseh starosti. Če k tej številki dodamo še tiste krajsane, ki opravljajo svoje dolžnosti v samoupravnih organih, skupščinskih delegacijah ter v enotah in organih civilne in narodne zaščite, potem je v aktivnosti kraja neposredno vključenih skoraj polovica krajanov. Kot v vsaki sredini, pa so tudi v Topolšici posamezniki, ki so v preteklih letih nosili večja bremena od večine. Mednje sodijo tudi letošnji dobitniki bronaste značke Osvobodilne fronte slovenskega naroda. To so David Jazbinšek, Ivan Mazelj, Ivan Hodnik, Miha Sevcnikar, Milan Menhart, Frida Prelog, Peter Šmon, Miha Kugonič, Kata Večkovnik in Drago Tamše.

KRAJEVNA SAMOUPRAVA
VČERAJ, DANES, JUTRI

Temelj vseh svoboščin in pravic delovnih ljudi in občanov v naši socialistični družbi je pravica do samoupravljanja. Ta resnica vse globlje prodira v zavest krajanov in precej odmaknjen je že čas, ko je o večini zadev v krajevni skupnosti odločala le peščica ljudi. Skupščina krajevnih skupnosti je danes sestavljena tako, da jo sestavljajo delegati vseh treh zaselkov, to je Lajš, Loma in ožje Topolšice. V vseh treh zaselkih organizirano delujejo vaški odbori, organi, ki so blizu vsakodnevni življenju krajanov. Preko teh odborov prihaja vrsta pobud, postavili so mesto reševanja številnih problemov kraja in krajanov

in mesto dogovora za najrazličnejše akcije. Svet krajevnih skupnosti ostaja le še dosleden izvrševalec skupinskih sklepov in pobud vaških odborov.

Manj zadovoljni smo v krajevni skupnosti z delovanjem delegacij v skupščinah SIS in zboru krajevnih skupnosti. Vedno bolj se zavedamo, da je kadrovanje v te delegacije izredno pomembno in da se je nanj potrebno pravočasno pripraviti.

SREDNJEROČNI PROGRAM —
SMELO, A REALNO

Temelje načrtov komunalne izgradnje v tem srednjeročnem obdobju smo krajsani Topolšice zastavili že z referendumskim programom v preteklem letu. Izhodišča pri opredeljevanju srednjeročnega programa na tem področju so bila, da je potrebno zagotoviti najnujnejše objekte družbenega standarda, enakomeren razvoj kraja ter upoštevati trenutne možnosti.

Na območju krajevnih skupnosti je 25 km cest, od katerih je tri in pol kilometre pokritih z asfaltom. Preostale ceste so makadamske, ponekod že precej podobne kolovozom. Zato je razumljivo, da namenimo v tem srednjeročnem obdobju v krajevni skupnosti poglavito skrb in večino samopriskevka prav cestam. Tako načrtujemo adaptacijo ceste, ki povezuje Lajše s Strmino, ceste skozi Lom od Adama do Penške in ceste Zager — Lom. Krajsani sami tega bremena seveda ne bodo zmogli. Razmere na teh cestah in potrebe po adaptacijah pa so takšne, da upravičeno pričakujejo pomoč širše družbene skupnosti. Prav tako pereč problem kot ureditev cest, je vprašanje preskrbe občanov z najosnovnejšimi življenjskimi potrebščinami. V kraju je le ena majhna trgovina,

ki pa bo morala prenehati z delom takoj ob pričetku gradnje zdraviliškega centa. Zato je tudi izgradnja trgovine ena od osrednjih točk srednjeročnega programa. Adaptacija gasilnega doma s prostori krajevnih skupnosti, je bila eden od pogojev za delovanje gasilskega društva in odvijanje družbenih dejavnosti v kraju. Z deli so pričeli letos aprila in krajsani načrtujemo, da bo gasilsko društvo praznovalo svojo petdeseto obletnico v obnovljenem domu. Poleg omenjenega načrtujejo, da bodo do leta 1985 v krajevni skupnosti pridobili še dve manjši športni igrišči, cestno razsvetlavo v Lajšah in TV pretvornik za drugi program televizije. Za izgradnjo teh objektov smo v Topolšici že imenovali gradbene odbore in nekateri med njimi že tudi prav pridno delujejo.

Dolgoročni razvoj kraja je seveda povezan z razvojem tozda Bolnišnice, morebitne eksploatacije premoga in ne nazadnje interesov celotne občinske skupnosti.

NIČ NAS NE BO PRESENETILO

V krajevni skupnosti posvečamo posebno pozornost organiziranju ljudskega odpora in družbene samozaščite. Z organiziranjem in pripravljenostjo smo se izkazali že v akciji NNNP 79. Vse naloge v tej vaji so bile izvedene zadovoljivo. V pripravi na akcijo NNNP 80/81 smo odpravili večino pomanjklivosti, ki smo jih v predhodni akciji zabeležili. Najpomembnejše pa je to, da se vsi krajsani zavedamo pomembnosti krepitve splošne pripravljenosti za vsakršno nevarnost. Zavedamo se pridobitev revolucije, pridobitev povojne izgradnje, predvsem pa pridobitev svobode samoupravnega socializma. Trdno in neomajno bomo branili te pridobitve tudi v bodoče.

Postavljanje mlajev v Mozirju

Zbralo se je veliko krepkih in veselih mož

V Mozirju je bilo v predprazničnem tednu nadvse živahno. V soboto so tako člani sekcije za oživiljanje narodopisnega izročila pri tamkajšnjem turističnem društvu pripravili tradicionalno postavljanje mlajev. Na prireditvi so se dobro pripravili. Zbralo se je veliko krepkih mož, starejših in mlajših, ki bodo

zagotovili stalnost te in podobnih prireditev.

V gozd so s pesmijo na ustih krenili že jutraj. Posekali in pripravili so drevesa in jih nato popeljali do določenih mest. Pripravljanja mlajev niso prepustili naključju, delo so opravili temeljito in v skladu z izročilom, pa jim je

na koncu že skoraj zmanjkovalo časa. Kljub temu so krepko, zbrano in previdno poprijeli in zastave na vrhovih treh visokih mlajev so tisto sobotno popoldne ponosno zavihrale. Zlasti tista na prostoru ob Savinjskem gaju, ki plapola resnično visoko. Pod vrhom tega mlaja je bila tudi privlačna na-

grada, namenjena najbolj korajžnemu in spretnemu plezalcu, ki ga pa tokrat niso našli. Nekateri so sicer poskušali, nagrada pa le ni bila v nevarnosti. Kakorkoli že, možje in fantje so svoje delo opravili dobro in se poslovili s pesmijo, ki obnem pomeni tudi — prihodnje leto se spet vidimo.

J. P.

Veliko močnih rok je bilo potrebnih in zvrhana mera previdnosti tudi

Mlaj v gaju je dobro „brani“ svojo nagrado.

Tozd Pohištvo TGO Gorenje

Proslavili desetletnico delovanja

Prejšnjo sredo so v temeljni organizaciji Pohištvo TGO Gorenje s skromno svečanostjo in otvoritvijo razstave ročnih del delavcev tega kolektiva ter razstave starih orodij, ki so jih pred leti uporabljali pri izdelavi pohištva, obeležili desetletnico delovanja. Slavnostno vzdušje so popestrili s kulturnim programom spregovoril pa je tudi vodja te temeljne organizacije Jurij Veršec.

Ocenil je prehojeno pot in prizadevanja tega kolektiva ter med drugim dejal: »Delavci Lesne Šoštanj, Stixa Velenje in Gorenja so dostojno počastili praznik dela prvi maj, 1971 leta, z otvoritvijo nove tovarne kuhinjskega pohištva in TV kaset. To je bil začetek sedanjega tozda Pohištvo. Takrat se je preselilo iz starih proizvodnih prostorov s slabimi delovnimi pogoji in zastarelo opremo v novo tovarno 98 delavcev, od katerih jih še danes v tozdu Pohištvo 36. V novi tovarni smo pričeli uporabljati nove materiale, nove stroje in novo tehnologijo. Z nabiranjem izkušenj so rasli tudi proizvodnja, produktivnost in kvaliteta. Prvi v Jugoslaviji smo uvedli tekočo delovno ploščo, v letu 1973 smo osvojili proizvodnjo TV kaset, jih izdelovali štiri leta, nato pa smo se posvetili le proizvodnji kuhinjskega po-

hištva. Povečali smo stopnjo obdelave z lastno proizvodnjo vrat za kuhinje, tako, da danes izdelamo osemdeset odstotkov vrat doma, ostale pa nam dobavljajo kooperanti. V letih 1978/79 smo dogradili nove proizvodne prostore ter temeljito obnovili tehnologijo in strojno opremo. Rezultat tega so povečane zmogljivosti, izboljšani delovni pogoji, odpravljeno onesnaževanje zraka s prahom in kar 23 odstoten porast produktivnosti. Pri povečani proizvodnji se je število delavcev zmanjšalo za 20 odstotkov. Temeljna organizacija ima sedaj 152 delavcev. V preteklem letu so izdelali 225 tisoč raznih gotovih izdelkov v vrednosti 260 milijonov dinarjev, kar je približno štirikrat večja fizična proizvodnja kot v letu 1972. Pri izvoznih prizadevanjih so imeli manj uspeha, kljub temu, da ima Gorenje v Avstriji svojo montažnico kuhinj. Težave pri izvozu je pripisati dejstvu, da je kuhinja izredno zahteven izvozni izdelek, predvsem zaradi potrebnega širokega izbora in posebnih prodajnih poti. Vzporedno s proizvodnjo so se v tozdu razvijali tudi družbeno ekonomski odnosi ter samoupravljanje. Leta 1973 so izvolili prvi delavski svet in se konstituirali kot tozda Pohištvo

»Delegati v samoupravnih organih so začeli razmišljati in odločati kot dobri gospodarji in samoupravljalci kar je ugodno vplivalo na doseganje boljših rezultatov. Ti rezultati iz preteklosti nas spodbujajo, da skrbno razmišljamo tudi o prihodnosti. Poleg manjšega povečanja proizvodnje bomo vso skrb namenili izboljšanju kvalitete, pocenitvi proizvodnje z izvirnimi konstrukcijskimi in tehnološkimi rešitvami, izvozu in proizvodnji za znanega kupca. Ko danes ob prazniku dela proslavljamo naš desetletni jubilej se v imenu tozda Pohištvo zahvaljujem vsem, ki so prispevali k doseženim rezultatom, posebno še 36 delavcem, ki so v tozdu od njegove ustanovitve,« je ob koncu svojega govora dejal Jurij Veršec.

Med slovesnostjo

DO ESO in o. š. Veljko Vlahović

Podpisali sporazum o medsebojnem sodelovanju

V velenjski delovni organizaciji Elektrostrojna oprema so letošnje jubileje proslavili nadvse delovno. V dneh pred praznikom so se zbrali zaposleni skupaj z učenci in učitelji osnovne šole Veljko Vlahović Velenje v novih proizvodnih prostorih tozda Strojni obrati. Učenci so zanje pripravili lep kulturni program, s katerim so obudili spomin na življenje in delo na velikega voditelja in njihovega vzornika tovariša Tita.

Med slovesnostjo so predstavniki Elektrostrojne opreme in te celodnevne šole podpisali samoupravni sporazum o sodelovanju med skupnostjo učencev, pionirskim odredom in mladinsko organizacijo osnovne šole Veljko Vlahović Velenje ter med delavci delovne organizacije Elektrostrojna oprema Preloge, ki imajo patronat nad to šolo.

S podpisom tega pomembnega dokumenta so se obvezali, da bodo dosežanje oblike sodelovanja vsebinsko razširili in krepili na vseh področjih; to je na kulturnovzgojnem, tehničnem, telesnovzgojnem področju, nadalje na področju proizvodnega in družbeno potrebnega dela, na samoupravnem področju in še na nekaterih drugih področjih.

Ta samoupravni sporazum so podpisali za nedoločen čas; skupnost učencev, pionirski odred in os-

novni organizaciji ZSM šole in delovne organizacije ter delavski svet pa bodo najmanj enkrat na leto obravnavali uresničevanje tega samoupravnega sporazuma in izpolnje-

vanje sprejetega delovnega programa.

Posebno pohvalo pa zasluži tudi skupina delavcev-inovatorjev Elektrostrojne opreme, saj so se odrekli

prejeti nagradi za svoje delo na področju novatorstva v višini nekaj več kot 20 tisoč dinarjev ter jo podarili tehničnemu krožku osnovne šole Veljko Vlahović.

Odpri so razstavo ročnih del

Družbeni pravobranilec samoupravljanja

Večjo skrb varstvu samoupravnih pravic in družbene lastnine

Velik pomen za zagotavljanje varstva samoupravnih pravic in družbene lastnine ima tudi delo družbenega pravobranilca samoupravljanja. To dokazuje tudi število raznih vlog, izjav in pobud, ki jih mora obravnavati vsako leto. V preteklem letu je, na primer, družbeni pravobranilec samoupravljanja občine Velenje prejel 875 takšnih pozivov. Od tega je uporabil ukrepe in pravna sredstva kar v 702 primerih. Zanimiv je podatek, da so bili kršitelji v organizacijah združenega dela gospodarskih dejavnosti najpogostejše delavski sveti (380) ter razni odbori in komisije (270), medtem ko so bili poslovodni organi kršitelji v 88 primerih. Podobno razmerje je tudi med kršitelji v organizacijah združenega dela družbenih dejavnosti.

PROBLEMATIKA SAMOUPRAVNEGA ORGANIZIRANJA

Pri tej problematiki so nastajale največje težave ob reorganizacijah v organizacijah združenega dela. Tako so nastale težave pri izločanju tozda Konfekcije Šoštanj iz delovne organizacije Toper Celje in pri združitvi te temeljne organizacije z delovno organizacijo Elkoj Mozirje. Najprej so bile težave zaradi razporeditve sredstev, pravic in obveznosti tozda Konfekcija Šoš-

tanj do ostalih tozдов v delovni organizaciji Toper, kasneje pa težave pri priključitvi te organizacije združenega dela k Elkoju. Problemi so bili rešeni že z zadnjim uspešnim referendumom.

Tudi ob predlogu o ustanovitvi tozda Trznica (Košaki), so nastale težave zaradi nasprotovanja tozda Kletarstvo KK Ptuj, katerega delovna enota so bili Košaki. Ta problem je bil pozitivno rešen, ustanovitev tozda pa očitno upravičena, saj dokaj zadovoljivo posluje.

V preteklem letu je bila opravljena tudi reorganizacija v DO RSC Velenje. Ustanovljeni so bili tozdi Vzdrževanje, Promet in Inženiring. Pri tej reorganizaciji so se pojavile težave zaradi manjkajočih soglasij ustreznih organov.

Če ten samoupravnih organiziranih družbeni pravobranilec opozarja, da so pogosto prisotne težnje po raznih reorganizacijah, ki nimajo prave pravne podlage niti ekonomske upravičenosti, ampak se pojavljajo zgolj kot posledica raznih želja posameznih subjektivnih dejavnikov in nekaterih drugih vzrokov.

DELOVNA RAZMERJA IN MEDSEBOJNI ODNOSI

Določeni problemi so na področju delovnih razmerij že ob samem

sprejemanju novih delavcev, saj le ti podpisujejo izjave, da so seznanjeni s samoupravnimi akti organizacij združenega dela v katerih združujejo delo, čeprav teh aktov niti videli niso. Tudi razporeditvene odločbe povzročajo mnoge nesporazume, saj se v praksi pogosto dogaja, da delavci opravljajo drugačna dela, kot je zapisano v odločbi in ki so tudi drugače vrednotena. Družbeni pravobranilec opozarja še na odnos do pripravnikov, ki nimajo mentorjev, niti ne opravijo strokovnih izpitov po končanem pripravniškem stažu.

Pogosta težava je nadalje odnos delovnih sredin do slabih in labilnih delavcev, ki jim sploh ne skušajo pomagati, ampak takoj težijo k izključitvi takih delavcev.

V občini Velenje so bile v preteklem letu težave tudi zaradi koriščenja letnih dopustov, saj v organizacijah združenega dela v občini uporabljajo različna merila kljub temu, da je komite za delo SRS izdelal natančne kriterije za koriščenje dopustov.

Iz pritožb posameznih delavcev, ki se obračajo na družbenega pravobranilca samoupravljanja Velenje, je razvidno, da so vzroki za pritožbe pogosto nepremišljene odločitve in izjave vodilnih delavcev, nepravilnosti pri dopustih, raznih nadomestilih, bolniških,

nepravilnosti pri delitvi osebnih dohodkov in najrazličnejša nagajanja. Ne moremo mimo dejstva, da se odgovorni delavci pogosto smatrajo za nedotakljive in da so pri svojih odnosih do sodelavcev, za katerih delo odgovarjajo, velikokrat netaktni in premalo tankočutni. Niso pripravljeni razumeti posameznih problemov sodelavcev in se jim tako težava, ki je za prizadetega delavca prvorazredna, zdi nepomembna. To pa povzroča številne spore in nesoglasja.

Pri razreševanju raznih spornih zadev pa družbeni pravobranilec ugotavlja, da se vse prepogosto sklepi delavskih svetov ne spoštujejo ali se po svoje tolmačijo.

STANOVANJSKA PROBLEMATIKA

Na tem področju je bilo v preteklem letu, kot tudi prejšnja leta, veliko nespoštovanj samoupravnih sporazumov in drugih pogodbenih obveznosti pri izgradnji stanovanj na območju zazidalnih okolišev v Saleku. Spore, ki tu nastajajo, prizadeti razrešujejo z imenovanjem raznih komisij, ki pa nimajo nobenih pooblastil.

Nočejo pa imenovati arbitražnih komisij, ki bi edine lahko zagotovile spoštovanje samoupravnih sporazumov in določen red na tem področju.

V preteklem letu so bile določene nepravilnosti pri delitvi stanovanj in stanovanjskih kreditov ter sredstev solidarnostnega stanovanjskega sklada.

V decembru lanskega leta je družbeni pravobranilec samoupravljanja po opozorilu sodišča združenega dela v Celju predlagal vsem družbeno pravnim osebam v občini Velenje, da se vsi prispevki za urejanje stavbnih zemljišč za individualno gradnjo, ki so bile od leta 1972 dalje dodeljeni brez obveznosti vračanja, spremenijo v kredite.

V samoupravnih aktih, ki so takšen način izplačevanja dovoljevali, pa je potrebno te člene črtati.

DOHODKOVNI ODNOSI

Vprašanje dohodkovnih odnosov je bilo pogosto tema številnih razprav v občini Velenje, vendar pa je bilo na tem področju storjeno še veliko premalo. V občini Velenje namreč še ni niti enega samoupravnega sporazuma o skupnem prihodku na ravni delovne organizacije, ki bi temeljil na pravilno organizirani fazni proizvodnji. Ni tudi nobenega samoupravnega sporazuma o skupnem dohodku.

V organizacijah združenega dela so nadalje premalo izdelana merila za delitev osebnih dohodkov, če pa

so ta merila zadovoljivo rešena, se v praksi premalo upoštevajo. Prav tako pogosto v organizacijah združenega dela nimajo dovolj izdelanih pravilnikov o delovnih razmerjih, predvsem pa niso točno določene delovne naloge in opravila.

Družbeni pravobranilec tudi opozarja, da delavci pogosto nismo pripravljeni razumeti, da je osebni dohodek odvisen le od večjega dohodka v OZD in ne od naraščajoče draginje. Ob utvarjanju dohodka pa ni odveč opozorilo, da se stabilizacijski ukrepi v posameznih sredinah premalo konkretno uresničujejo.

Določene težave nastajajo tudi zaradi prizadetosti družbene lastnine. Posebne probleme na tem področju je imela temeljna organizacija Proizvodnja Era Velenje. Bilo je nekaj primerov, ko so obrtniki kooperanti želeli na račun družbene lastnine doseči neupravičene koristi.

Družbeni pravobranilec samoupravljanja Velenje meni, da vsi predlogi, pobude, opozorila in ukrepi ne bodo dali ustreznih uspehov, če se ne bodo dogovorili za dosledno in enotno akcijo pri utrjevanju samoupravnega obnašanja.

Boris Zakošek

Od 18. do 27. maja 1981

Množično fluorografiranje v občini Velenje

Od 18. do 27. maja letos bo v naši občini ponovno množično fluorografiranje. To je akcija, ki jo po vsej Sloveniji organizirajo občinske skupščine vsako četrto leto, izvede pa jo specializirana ekipa z Golnika. In ker je bila v naši občini nazadnje leta 1977, smo letos spet na vrsti. V teh dneh bo ekipa z Golnika fluorografirala oziroma slikala prsne organe vseh občanov, starih preko 29 let. Ekipa bo to opravila z dvema avtomobiloma tako, da bo lahko prišla v vsako krajevno skupnost in s tem vsakemu občanu bistveno olajšala udeležbo.

Kaj je pravzaprav namen te fluorografije? Osnovni namen je še vedno odkrivanje bolezni pljuč in srca v tistem zgodnjem stadiju, ko bolnik še ne čuti bolezenskih znakov in tudi ne ve, da je bolan. Predvsem velja to za pljučno tuberkulozo, za katero je poznano, da v začetku bolniku ne povzroča nobenih težav, se pa kljub temu v bolnikovih pljučih razvija naprej. Ko bolnik začne prve znake, je bolezen navadno že napredovala, v izpljunku se pojavijo bacili tuberkuloze, bolnik postane kužen in s tem nevaren za okolico, ki jo lahko okuži. Zato je zelo pomembno, da ga najdemo v tistem zgodnjem stadiju, ko bolezen še ne čuti. Takrat je tudi zdravljenje znatno hitreje in lažje. In prav to lahko dosežemo s fluorografiranjem navidežno zdravih ljudi. Isto velja za drugo bolezen, ki je zadnje čase vse pogostejša, to je pljučni rak. Tudi ta žal v začetku ne povzroča nobenih težav, je pa lahko že viden na rentgenski sliki. In če ga odkrijemo dovolj zgodaj, ga lahko tudi razmeroma uspešno operiramo in pozdravimo. Poleg tega nam fluorografiranje pokaže še vrsto drugih obolenj pljuč in srca, ki jih lahko nato zdravimo. Predvsem velja to za tiste bolnike, ki so oddaljeni od zdravstvenih ustanov in zaradi tega raje potrpijo s svojimi težavami, kot da bi šli k zdravniku.

In če pogledamo zdaj še, kako bo potekala ta akcija. Potek letošnje akcije bo nekoliko drugačen od prejšnjih. Letos bo ekipa slikala občane samo po krajevni skupnosti, odpadla pa bodo slikanja po večjih delovnih organizacijah. Za to spremembo smo se odločili zato, ker je v delovnih organizacijah zaposlenih precej ljudi iz sosednjih občin, ki bodo letos tudi organizirala svoje fluorografiranje in tako bodo vsi samo enkrat slikani. Torej bo vsak občan slikan v svo-

ji krajevni skupnosti, seveda bo do slikanja organizirano tako, da ga bo vsakdo lahko opravil izven svojega delovnega časa. Spodnjo starostno mejo smo ohranili pri tridesetih letih, čeprav se je večina drugih občin odločila, da fluorografira samo tiste, ki so starejši kot 39 let. To pa zaradi tega, ker je naši občini veliko mlajših ljudi in prav pri teh je največja nevarnost obolenja za pljučno tuberkulozo.

Sama akcija bo potekala takole: Vsak občan, star 30 ali več let, ki je stalno prijavljen v naši občini, bo dobil na dom vabilo, kjer bo točno napisano kam in ob katerem času naj se oglasi na fluorografiranje. Dobro je, da se tega časa čimbolj točno držimo, ker bo tako delo lahko potekalo kontinuirano in ne bo preveč čakanja. Vse slike bodo nato pregledali zdravniki na Golniku. Tiste slike, na katerih bodo našli kakšne bolezenske spremembe, bodo poslali na dispanzer za pljučne bolezni in tuberkulozo. Dispanzer bo nato vse te osebe klical na kontrolni pregled. Tu se bo nato dokončno ugotovilo ali gre za kakšno novotvorno bolezen, ki potrebuje zdravljenje, ali pa gre za kakšno staro in že poznano bolezen. Se pa tudi večkrat zgodi, da pri kontrolnem ne najdemo kakšnih bolezenskih znakov. Zato še ni rečeno, da so vsi, ki bodo klicani na kontrolni pregled tudi v resnici bolni.

Serah pred radiacijo (sevanjem), ki ji je fluorografirana oseba izpostavljena, je povsem nepotreben. Vse dosedanje raziskave, ki so jih o tem opravili v Svetovni zdravstveni organizaciji so pokazale, da je količina radiacije pri tem minimalna in neškodljiva. Kljub temu pa bi peti teden izrekli noseče žene, ki bi jim fluorografiranje le odsvetovali.

Na koncu bi še pozvali vse občane, da se fluorografiranja res polnoštevilno udeležijo. Ne samo zato, ker je udeležba po odloku izvršnega sveta občine Velenje obvezna in so za neudeležbo predpisane tudi kazni, ampak predvsem zato, ker je naša dolžnost, da tudi sami poskrbimo za svoje zdravje. Posebej še velja to za vse tiste, ki iz kakršnega koli vzroka ne bi dobili vabila. Stroški za to akcijo namreč niso majhni in v interesu nas vseh mora biti, da jo čim boljše izpolnimo.

dr. Boris Kolšek
dispanzer za pljučne bolezni in tuberkulozo
Velenje

Lani so vaščani z udarniškim delom čistili obrežje reke Pake, letos so gradili vodovod

Penk

Dobili smo težko pričakovani vodovod

Pred nedavnim smo vaščani Penka v krajevni skupnosti Skorno Florjan slavili. Dobili smo namreč zdravo pitno vodo, o kateri smo sanjali že desetletja.

Lansko leto, ko smo čistili obrežje reke Pake, smo ugotovili, da smo sposobni izvesti tudi kakšno večjo akcijo. Dogovorili smo se, da v vas napeljemo vodovod. Na šestanem marcu lani smo ugotovili, da imamo za vodovod dolžine okoli 600 metrov premalo denarja. Zato smo predlagali vodstvu krajevnih skupnosti Skorno Florjan in zboru občanov, da se vpiše v program dela krajevnih skupnosti tudi izgradnja vodovoda iz naselja Pohorastnik do Mešiča. Prošnjo smo utemeljili, da je v zasedku devet hiš, od katerih nima niti ena zdrave pitne vode, v poletnih mesecih pa jo celo primanjkuje. Kar v štirih hišah živijo vdove, stare žene od 50 do 80 let, ena od njih pa še vedno uporablja strešnico, ki pa v Penku ni čista, saj je tu cesta, železnica in mnogo druge nesnage, ki jo princse vsak dan bolj umazana reka Paka. Bilo je jasno, da pitno vodo nujno potrebujemo. Na zboru krajanov smo našli na veliko razumevanje. Odobrili so nam finančno pomoč, zato smo takoj pričeli pripravljati delovno akcijo za izgradnjo vodovoda.

Prvi sestanek smo imeli februarja letos pri Rotovniku. Na sestanku smo povabili poleg interesentov za vodovod še predstavnike samoupravne interesne komunale skupnosti, Komunalnega centra Velenje in krajevnih skupnosti. Dogovorili smo se za traso vodovoda, takoj nato pa smo pričeli pripravljati vsi potrebno dokumentacijo. Že drugega marca smo, kljub snegu,

prišli z deli. Z veliko zagnanostjo in trudom smo kopali jarko v upanju, da bi čimprej prišla tako težko pričakovana voda. Tako smo 14. marca organizirali delovno akcijo. Povabili smo krajane celotne krajevnih skupnosti predvsem pa mladino. Akcijo je organiziral predsednik sveta krajevnih skupnosti Rudi Vrčkovnik. Napisal in obesil je plakate in se tudi drugače trudil, da bi akcija kar najbolje uspela. No, verjeli ali ne, na delovno akcijo je poleg nas prišel le Rudi Vrčkovnik.

Vaščani smo bili zaradi neuspele akcije ogorčeni, saj vemo, da je v naši krajevni skupnosti potrebno še marsikaj urediti. Problem so ceste, gradili bomo prepotrebni dom krajanov. Kako pa bomo pri teh nalagah uspešni, če nismo složni in nočemo opraviti tudi kakšne udarniške ure?

Tudi naša mladina ima premalo delovnih navad in se premalo vključuje v krajevnih aktivnosti.

Po tej neuspehi delovni akciji, smo vaščani še bolj zasakali rokave in v mesecu dni izkopali jarko v dolžini 600 metrov, položili cevi in jarko zasuli. Težko pričakovana voda je po ceveh stekla že 4. aprila. Za to delo smo opravili 1026 udarniških ur.

Kot predsednik gradbenega odbora se zahvaljujem vsem, ki so kakorkoli prispevali k gradnji našega vodovoda, predvsem pa projektantu Jocu Krmpotiču, vodstvu krajevnih skupnosti in vam sovaščanom, saj brez njihove delovne zagnanosti in razumevanja ne bi uspeli.

Jurij Rotovnik

Jezikovno razsodišče (21)

Zgledna skrb za slovenščino

„Sekcija za obravnavo družbenih jezikovnih vprašanj“ pri občinski konferenci SZDL Slovenska Bistrica je lani razmnožila droben zvezek svojega glasila *Za boljši jezik*. V njem je nanizala vrsto koristnih predlogov za boljšo javno rabo slovenščine v domačem kraju: kakšni bi lahko bili pravilnejši javni napisi, kakšna boljša slovenščina na plakatih, kako smiselno in dobro nadomeščati tujke, kako krajšati stavke in jih delati razumljivejše, kako pisati Celovec in Gradec, medtem ko na avtobusni postaji piše *Klagenfurt in Graz*, in drugo. Razsodišče meni, da gre za hvalevreden zgled, zato vabi vse občinske konference SZDL, delovne organizacije, društva in šole, naj tudi same kaj storijo za boljši jezik v svojem neposrednem delovnem in življenjskem okolju, saj primerov takšne skrbi navsezadnje že niti doslej ni tako malo:

Neka slovenska založba je v svoj pravilnik sprejela določilo, da ne sme noben dopis iz hiše, dokler ga ne pregleda lektor; več delovnih organizacij je zadnje čase le poimenovala svoje nove izdelke s slovenskimi imeni (krpa Bistra, čistilo Čisto); novi hotel na Pohorju je *Planja*, v Ljubljani na Ajdovščini je *Gostilnica Ajda*; namesto *buffetov* (ali celo

buffetov) piše še marsikje okrepčevalnica, celo ob kakšnem hot dogu („s kranjsko klobaso“ ali s „hrenomko“) se že najde kakšna sramežljiva vroča hrenomka; delovna skupina pri računalniškem sistemu DELTA se je začela ubadati s slovenjenjem računalniške terminologije, itd. itd. Vse to so zgledi, ki so vredni hvale in posnemanja.

Dan Osvobodilne fronte je praznik slovenskega samoodločanja, slovenske samobitnosti in samozvesti; jezikovno razsodišče predlaga naj bi se te lastnosti danes izražale tudi v nepretrgani in splošni skrbi za čistejšo in boljšo slovenščino! Prosimo, obveščajte nas sproti tudi o dejanjih te vrste!

Razsodišče vabi vse posameznike, društva, organizacije in vse druge, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov:

Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7.

Dober jezik naj bo naša skupna skrb!

Kenija — dežela sonca, nasprotij, dežela čudovitih barv

Piše: Renata Natek

6

Ure so minevale dokaj počasi in videlo se je, da sonce še dolgo ne bo zašlo. Najini gostitelji pa so se obnašali kot da so pozabili na naju. Popoldan sva presedeli pred najino hišico iz blata, prebirale časopis, igrali kocke in opazovali življenje okoli naju. Pregarjala naju je žejna, a kaj ko ni bilo vode. Najine termos steklenice pa so bile razdeljene tako, da naj bi nama zadostovale za vse štiri dni. Že to popoldne se mi je zdelo, da traja neskončno in da ga nikoli ne bo konca, počutila sem se popolnoma nemočno in kot otrok sem si želela le domov in najti zatočišče v maminih objemu. Ure pa so se le premikale proti večeru in tudi sonce se je izgubilo nekje daleč za obzorjem.

Ker je že ob sedmih zvečer tema, sva se zavlekli v spalne vreče, da bi se dobro naspale in spočile predvsem najine predvsem še nakrhane živce. Vendar sva prišle do zaključka, da bi bilo čisto v dobro, če bi ena stražila. Bilo naju je strah za najine nahrbtnike, tisto boro malo hrane in obleke, ki sva jih imeli s sabo. Prednost sem dala prijateljici. Danes se spominjam le še tega, da mi je bilo strahansko vroče v spalnici vreči, a kljub temu nisem hotela ven... prav tako sem se spominjam, da nisem stražila niti pol ure, da sem zaspala in se prebudila ob 6. uri zjutraj.

Tako je nastopilo jutro; brez zajtrka, brez umivanja zob, ušes, kot zahtevajo naše mame... počutila sem se zelo slabo. Bila sem napol zlomljena in pot mi je obilaval telo. Čeprav so noči občutno hladnejše,

je spalnica vroča še vedno mnogo prevročja in bolj kot vse sem si želela hladne tuše. Vedela sem, da sanjam znan. Tako sva pričele sanjati, ki ni obehal prav nič dobrega. Zjutraj sva vsaka v svojem kotu pisale svoje utrinjke v dnevnik, igrali kocke, se pogovarjale. Okoli 11. ure stopa proti najini kolibi skupina mož. Le kaj hočejo? Morajo naju vabiti na kosilo, tudi o hrani sva nekaj vedeli, zato jaz, da bi premislila, odgovorim; Ne. Opazila sem njihov pogled in v hipu mi je bilo žal. Moj dobi jezik me je že tolikokrat tepel? Morajo prijateljica me prijazno opravičiti, se zahvaliti za povabilo, češ da bova z veseljcem prisostvovali njihove kosilo. Najrajši bi jo ubila, a rekla nisem nič, kajti vedela sem, da morava sprejeti vabilo. Masaiška hrana, ne samo tega ne... To je bilo specialno kosilo za goste — tolikrat za naju.

V krogu pred poglavarjevo kolibo čepo le mošje in medve z njimi. Rada bi sem jim prikupila, a kaj ko moje edino vprašanje velja hrani. Kaj bo za kosilo? In odgovor v angleščini se glasi: „MICE COCKTAIL.“ Prehlopim in skoraj me premaga smeh. MICE KOKTAIL. Hladnokrvna Japonka, pa lepo sedi in me gleda. Ušla mi je kletvica, rajši unesem kot da bi jedla to. Tako slabo pa mi vsaj za enkrat še ne gre, pa vendar mi je šlo tako slabo in še mnogo slabše. Že sem se hotela zdržeti nad mojo Japonko, ko sem opazila, da tudi njej ni lahko. Kot da bi bila ona česa kriva? Spretno me je spoznanje da sem bila jaz glavni pobudnik za

odhod v Karuyumi. In počutila sem se strašno krivo, da sem prijazno Japonko pahnila v to avanturo. Že naslednji trenutek držim v roki zajemalko in hitim h kotlu... gledam, gledam neko zeleno čorbo in pomislim da mogoče nikoli več ne bom videla svoje domovine, mogoče mi nikoli več ne bo dano videti svoje. Skoraj zajokala sem in upala, da me bo prišel kdo rešiti. Še zadnji vzdih in zajemalo to zeleno čorbo, poneseš k ustom... okusim vodo, ne sladko, ne slano... skoraj brez okusa... mišji koktail. In glej, preživela sem, še sem živa, torej imam možnost, da vidim svojo domovino in svoje, da se vrnem v domače ognjišče.

Pozneje poizvedujem o tem kosilu. Povedali so mi, da so to bile posušene miši brez repa in ušes, sesekljane z lubjem, travo in zelenim korencom. Za linijo mi res ne bo treba skrbeti, če bom nadaljevala v tem tempu. Vendar le še 2 dni... 2 dni. Brnelo mi je v ušesih in sanjala sem o teh dveh dneh.

Najina manyattas je bila natančno nasproti poglavarjeve, kar je prava redkost, da je koča manjvrednega spola tako blizu glave plemena. Ko stopite v masaisko vas, lahko desno od vhoda vidite kolibe prvih žen, masaiskih mož in levo kolibe, ki pripadajo drugi, tretji in ostalim ženam, kolikor jih pač ima.

Tako je minil drugi dan. Večer je bil podoben prejšnjim z razliko, da sem si še bolj želela mruzel tuš.

Predzadnji dan sva preživeli resnično najlepše. Dobile sva do-

voljenje, da se lahko svobodno gibljemo po vasi, in doživele mnogo prijetnih presenečenj, ki konec koncev vedno ostanejo v naših mislih in so tej moji pustolovščini, kar je resnično bila, dali poseben čar.

Popoldan sta prišle k najini hišici iz blata masaiški in naju prosile za majice, ki sva jih nosile prejšnji dan. Le kaj jim bodo? Ko sem brskala po nahrbtniku, da bi našla majico, mi je padlo ven nekaj perila in obe sta se dobesedno zagnali v moje spodnje perilo. Kaj sem hotela drugega, kot da sem privolila, da je lahko njuno. Bilo

je prav smešno videti, kako sta ravnali z njim, jaz pa sem se počutila zelo nerodno. Le zakaj, še sama ne vem? Vem le to, da so mi na vsej moji poti po Keniji vedno pobrali vse moje spodnje perilo in da sem vedno znova ostajala resnično brez vsega.

Zadnji dan tega življenja med Masai mi je postalo žal, da je tako hitro minilo. Skoraj je tako, da je treba oditi takrat, ko je najlepše. Samo še ena noč in vrnil se bova v Malindi, nazaj v pol civiliziran svet.

Lahko bi vam še in še pripovedovala o mojih dogodkih v Kara-

yumi, bilo je skoraj kot v filmu, zelo nenavadno, smešno in še kako nevarno. Naslednje jutro je prišel Kanja. Kmalu smo se poslovili, zbrala se je vsa vas in naju pospremila. Bilo mi je zelo neprijetno pri srcu, vedela sem, da jih nikoli več ne bom videla ali živela z njimi. Prvi del poti proti Malindiju sem bila še nostalgična, kmalu pa presrečna, da se bom lahko skopala, vsaj za hip ubežala soncu. Brez sonca si težko predstavljamo to naše življenje, a v Karuyumu je sijalo z ubijajočo močjo. Tisti četrtek večer, ki naju je pozdravil v Malindiju je bil nebeški in počutila sem se rešeno.

Kot da bi si hotela vzeti nekaj dni dopusta, sem želela zbrati svoje doživljaje s poti. Čas pa je neusmiljeno teklo in vedno bolj mi je postajalo jasno, da bom morala okoli 1. februarja misliti na vrnitev. Skoraj pozabila sem, da me čakajo dolžnosti daleč proč na drugega koncu sveta.

Ostalo pa mi je še dobrih 10 dni do odhoda in tudi te sem hotela izkoristiti za ogleda. Tako sem 21. januarja zjutraj odletela v LAMU, v bližino Somalijske meje, najstarejše mesto na kenjski obali. Lamu je otok, na katerem najdete tri naselja, 35 cerkva in 11.000 prebivalcev... LAMU je tudi uradno druga MEKA in tukaj se stekajo vse poti muslimanske vere. Na tem mestu se je rodila svahiljska kultura in še danes je tu središče bogate dediščine svahilcev.

Deklica plemena Girama, ki živijo ob obali Indijskega oceana

Dalje prihodnjič

Koledar

Petek, 8. maja — Viktor Sobota, 9. maja — Dan zmage Nedelja, 10. maja — Izidor Ponedeljek, 11. maja — Žiga Torek, 12. maja — Pankracij Sreda, 13. maja — Servacij Četrtek, 14. maja — Bonifacij

Mali oglasi

FANT, DIPL. INŽ., išče primereno sobo ali garsonjero v Velenju ali bližnji okolici. Šifra »MAJ — JUNIJ«.

PRODAM 8 MESECEV STAR AVTOMATIK Bojan Stropnik, Fojtova 6, Velenje.

IŠČEM GARSONJERO ALI STANOVANJE za dobo enega leta. Plačam v markah, lahko tudi za eno leto vnaprej. Ponudbe na upravo lista.

PRODAM SKORAJ NOVO SEDEŽNO GARNITURO in dodelno omaro »Triglav«, Vrnjačke Banje 5, stanovanje št. 100.

PRODAM SEDEŽNO GARNITURO po ugodni ceni. Telefon 850 510 Janko Guček, Serčerjeva 17, Velenje.

SIMCO 1100 LETNIK 1977 (oktober) prodam. Stanko Praznik, Šmarska 2, Velenje. Ogled mogoč vsak dan popoldne.

PRODAM ZEMLJO ZA VIKENDE. Naslov v uredništvu.

PRODAM NEKAJ ZEMLJE ZA NOVOGRADNJO, kupim rabljen traktor. Informacije 850—077.

PRODAM TRODELNO OMARO ZA DNEVNO SOBO, dva fotelja in klubsko mizico. Naslov v uredništvu.

Gibanje prebivalstva

MATIČNI URAD VELENJE

Poroki:
Zoran Petković, roj. 1958, rudar iz Velenja in Marijana Kralj, roj. 1956, kuharica iz Velenja; Tomaž Verdelj, roj. 1954, strojni tehnik iz Velenja in Ljudmila Strojanssek, roj. 1956, knjigovodja iz Braslovč.

SMRTI:
Stana Avramović, kmetovalka iz Petrovca na Mlavi, stara 78 let; Janez Lobnik, upokojenec iz Velenja, Kidričeva 23, star 65 let; Zdravko Radivojevič, delavec iz Velenja, Jenkova 17, star 29 let.

Rozalija Legner, gospodinja iz Velenja, Kajuhova 14, stara 69 let.

MATIČNI URAD ŠOŠTANJ

Smrti:
Marija Šuster, upokojenka, Polzela 26/a, stara 60 let; Marija Črnelič, kmetovalka, Gornja vas 25, stara 62 let; Helena Fužir, družinska upokojenka, Okonina 38, stara 75 let; Ivan Premrl, preužitkar, Strmec 55 pri Celju, star 72 let; Rudolf Umek, upokojenec, Zalec, Partizanska 14, star 79 let; Frančiška Prelovšek, družinska upokojenka, Selo pri Vranskem, stara 71 let; Marija Tutner, kmetica, Dobrežiče 9, stara 58 let; Stanislav Kršlin, socialni podpiranec, Dobrina pri Sentjurju, star 40 let; Karol Mastnak, kmet, Stranice 29, star 65 let in Jožefa Bačun, gospodinja Ljubno ob Savinji 14, stara 78 let.

Dežurstva

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

Petek, 8. maja — dr. Zupancič (dnevni), dr. Natkova (nočna)
Sobota, 9. maja — dr. Kopitar (dežurni), dr. Glušičeva (pomožna dežurna)
Nedelja, 10. maja — dr. Kopitar (dežurni), dr. Glušičeva (pomožna dežurna)
Ponedeljek, 11. maja — dr. Grošelj (dnevni), dr. Blatnik (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠOŠTANJ

Petek, 8. maja — dr. Pirtovšek
Sobota, 9. maja — dr. Pirtovšek
Nedelja, 10. maja — dr. Pirtovšek

Ponedeljek, 11. maja — dr. Lazar

Torek, 12. maja — dr. Lazar
Sreda, 13. maja — dr. Pirtovšek
Četrtek, 14. maja — dr. Dovšak

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

Sobota, 9. maja — dr. Danica Bakolič, Velenje, Serčerjeva 13
Nedelja, 10. maja — dr. Danica Bakolič, Velenje, Serčerjeva 13

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI VELENJE

SEDEŽ ŠOŠTANJ
Od petka, 8. maja do četrta, 14. maja — Franc Blatnik, dipl. vet., Velenje, Prešernova 22/e, telefon 852-253.

Prireditve

KULTURNI CENTER IVAN NAPOTNIK VELENJE

RAZSTAVA O TITU

Ob prvi obletnici smrti tovariša Tita je Kulturni center „Ivan Napotnik“ Velenje pripravil obsežno dokumentarno razstavo o življenju in delu tovariša Tita. Razstava obsega 170 fotografskih dokumentov in 80 knjig o tovarišu Titu ter Titovih zbranih del. Zanimiva razstava je odprta do 13. maja in si jo bo mogoče ogledati vsak dan od 9. do 18. ure v knjižnici Velenje.

Kino

REDNI KINO VELENJE

8. 5. — petek, ob 18. in 20. uri PARTIZANSKA ŠOLA — domači vojni film. V glavni vlogi: Mira Banjac in Ljubiša Samardžić.
9. in 10. 5. — sobota in nedelja, ob 18. in 20. uri EDEN PROTI VSEM — ameriški akcijski film. V glavni vlogi: Jennifer O'Neil, Chuck Norris.
11. in 12. 5. — ponedeljek in torek, ob 18. in 20. uri ŽANDAR ALI RAZBOJNIK — francoska kriminalka. V glavni vlogi: Jean-Paul Belmondo.
13. in 14. 5. — sreda, četrtek, ob 18. in 20. uri MAŠČEVANJE ZELENEGA SRŠENA — ameriški akcijski film. V glavni vlogi: Bruce Lee.

KINO DOM KULTE VELENJE

11. 5. — ponedeljek, ob 20. uri FILMSKO GLEDALIŠČE DR. ŽAVLJAN KASSBACH — avstrijski politični film. V glavni vlogi: Walter Kohut.

14. 5. — četrtek, ob 20. uri JAVNA HIŠA 122 — francoski ljubezniški film. V glavni vlogi: Francis Huster.
KINO ŠOŠTANJ
9. 5. — sobota ob 19.30 ŽANDAR ALI RAZBOJNIK — francoska kriminalka.
10. 5. — nedelja, ob 17.30 in 19.30 JAVNA HIŠA 122 — francoski ljubezniški film.
11. 5. — ponedeljek, ob 19.30 EDEN PROTI VSEM — ameriški akcijski film.

13. 5. — ponedeljek, ob 19.30 TUDI ANGELI IMAJO RADI FIŽOL — italijanska komedija. V glavni vlogi: Bud Spencer.
KINO ŠMARTNO OB PAKI
8. 5. — petek, ob 20. uri PARTIZANSKA ESKADRILJA — domači vojni film. V glavni vlogi: Ljubiša Samardžić.
12. 5. — torek, ob 20. uri TUDI ANGELI IMAJO RADI FIŽOL — italijanska komedija.

VEPLAS VELENJE TOZD GALIP

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

dela in naloge

1. VODENJE PROIZVODNJE armiranega poliestra

Pogoji: višješolska izobrazba strojne smeri ter 3 leta delovnih izkušenj

2. VODENJE OPERATIVNE PRIPRAVE DELA

Pogoji: višješolska izobrazba strojne smeri ter 2 leti delovnih izkušenj

3. ARMIRANJE (več delavk)

Pogoji: PK ali NK delavke, zaželjene so delovne izkušnje.

Za navedena dela se sklepa delovno razmerje za nedoločen čas s poskusno dobo določeno po pravilniku o delovnih razmerjih.

Kandidati naj pošljejo prijave na naslov VEPLAS VELENJE, Celjska cesta 35, Velenje, v roku 15 dni od objave.

O izbiri bomo prijavljene kandidate obvestili v roku 15 dni po preteku roka za sprejemanje prijav.

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE TOZD SPLOŠNO ZDRAVSTVO VELENJE

RAZPISUJE

prosta dela in naloge

dveh SNAŽILK v ZD Velenje

Sklenitev delovnega razmerja je za nedoločen čas, poskusna doba traja 30 dni. Prijave pošljite v 15 dneh po objavi na naslov Zdravstveni center, kadrovska služba, Vodnikova 1, Velenje. Kandidatke bodo o izbiri obveščene v 10 dneh po preteku razpisnega roka.

KOMUNALNI CENTER VELENJE Koroška 37 b, Velenje Razpisna komisija

V skladu s 37. členom statuta DO KOC Velenje razpisna komisija

RAZPISUJE

prosta dela in opravila

DIREKTORJA DELOVNE ORGANIZACIJE

Za direktorja DO je lahko imenovan, kdor poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja in drugih posebnih pogojev, določenih v zakonu, izpolnjuje še naslednje pogoje:
— da ima visoko ali višjo izobrazbo z najmanj 5 let delovnih izkušenj na vodstvenih delih in opravilih,
— da je moralno politično neoporečen,
— da ima organizacijske sposobnosti za opravljanje podobnih del in opravil.

Kandidati naj poleg prijave s potrebnimi dokazili o izpolnjevanju pogojev priložijo še program nadaljnjega razvoja delovne organizacije in komunalne dejavnosti v občini Velenje v 15 dneh po objavi na naslov: Komunalni center Velenje, Koroška 37 b — razpisna komisija.

Vse prijavljene bomo o izbiri pisno obvestili v 30 dneh po opravljeni izbiri.

MODNI SALON VELENJE Komisija za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu DO

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

KNJIČOVODJA OD

Pogoj: — srednja strokovna izobrazba — eno leto delovnih izkušenj

Poskusno delo traja 90 dni.

Kandidati naj pisne vloge z dokazili in o izpolnjevanju pogojev pošljejo v roku 15 dni od dneva objave na naslov: Modni salon Velenje, 63380 Velenje, Koroška 37 a, kadrovska služba. Kandidati bodo o izbiri kandidata obveščeni v roku 15 dni po preteku objave razpisa.

KOMUNALNI CENTER p. o. VELENJE Koroška 37 b

OBJAVLJA

proste delovne naloge ter vabi k sodelovanju

VEČ DELAVCEV V VRTNARSTVU

Delo se združuje na določen čas s polnim delovnim časom. Pisne ponudbe sprejema kadrovska služba DO 15 dni po objavi. Podrobnejše informacije o delu lahko zainteresirani dobijo v kadrovski službi DO ali na telefon (063) 850-630.

Vse prijavljene bomo o izbiri pisno obvestili najpozneje v 30 dneh po objavi.

Delovna organizacija za vzdrževanje stanovanjskih hiš „DOM“ Velenje

razpisuje

na podlagi skepa delavskega sveta „DOM“ Velenje
prosta dela in delovne naloge:

1. vodje tehničnega sektorja
2. kvalificiranega kleparja
3. kvalificiranega delavca za delo v skladišču
4. kvalificiranega delavca — hišnika — dva delavca
5. kvalificiranega delavca — kurirska dela — za določen čas
6. pravnika

Za razpisana dela in naloge morajo kandidati poleg splošnih zakonskih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- Pod 1.**
— da ima visoko izobrazbo gradbene ali arhitektonske smeri,
— da ima najmanj 5 let delovnih izkušenj na enakem ali podobnem delovnem področju,
— da ima strokovni izpit,
— da je moralno-politično neoporečen;
za opravljanje navedenih del in nalog bo delavec imenovan za dobo 4 let.

- Pod 2.**
— da ima najmanj 3 leta delovnih izkušenj,
— poskusno delo najmanj 45 dni;

- Pod 3.**
— da ima najmanj 3 leta delovnih izkušenj,
— poznavanje materialov pri vzdrževanju stanovanjskih hiš,
— poskusno delo traja 45 delovnih dni.

- Pod 4.**
— da ima najmanj 3 leta delovnih izkušenj,
— da je vodovodni instalater ali ključavničar, ali električar ali monter ogrevalnih naprav,
— tečaj za usposobitev za manjkajočo usmeritev v obsegu priužitvenih del,
— tečaj za požarne varnosti,
— poskusno delo 60 delovnih dni.

- Pod 5.**
— da ima najmanj tri leta delovnih izkušenj,
— delo za določen čas do decembra 1981 — nadomeščanje delavca na bolezenskem dopustu,

- Pod 6.**
— pripravnik
— za usmeritev in nalogami za vpis etažne lastnine in delo v solidarnostnem skladu

Dela in naloge pod 2, 3, 4 in 6 za nedoločen čas.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju splošnih in posebnih pogojev, naj kandidati pošljejo priporočeno v 15 dneh od objave na naslov:

Delovna organizacija za vzdrževanje stanovanjskih hiš „DOM“, Velenje, Saleška 19 a — kadrovska služba, za dela in naloge pod 1 pa „RAZPISNA KOMISIJA“

Kandidate bomo o izidu razpisa obvestili najkasneje v 15 dneh po sprejemu sklepa o izbiri.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljube žene, matere, stare mame in babice

Rozalije Legner

roj. BOBEK

22. 8. 1912—27. 4. 1981

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so jo pospremili na zadnji poti, darovali vence in cvetje ter sočustvovali z nami. Posebna zahvala duhovniku Mazeju za opravljen obred, govorniku Valenciju, pevcem in zdravstvenemu osebju bolnice Slovenj Gradec. Zahvala velja tudi delovnim organizacijam TGO Gorenje, TOZD Transport ŽTP Velenje, GIP Vegrad in KOC Velenje

Žalujoči: sin Miha, sinova Janko, Fortunat ter hčerke Helena, Zinka in Marica z družinami.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubega ata in starega ata

Janka Lobnika

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so ga pospremili na zadnji poti in zasuli grob z vencem in cvetjem. Zahvaljujemo se tudi osebju Doma za ostarele za skrbno nego ter TOZD Klasirnica in ožjim sodelavcem. Iskrena zahvala velja tudi Rafkovim sodelavcem.

Žalujoči: sin Janko z družino, Rafko z ženo ter hčerki Rozalija in Darja z družinama.

ZAHVALA

Ob boleči in mnogo prerani izgubi ljubečega moža, očeta, sina in brata

Zdravka Radivojeviča

roj. 5. 9. 1952

se zahvaljujem vsem, ki ste se na kakršenkoli način poklonili njegovemu spominu, ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje ter nam izrazili besede tolažbe. Posebno se zahvaljujem dr. Zupanciču, ki mu je v najhujših trenutkih življenja lajšal bolečine. DO TGO—TOZD Pralna tehnika, TOZD GE, godbi, pevcem, sodelavcem, govornikom za poslovilne besede in njegovim najdražjim prijateljem

Žalujoči: žena Vlasta z Robijem, hčerka Tanja in ostali sorodniki.

Novo v muzeju na Graški gori

„S Štirinajsto na Graško goro“

V spominskem muzeju XIV. divizije na Graški gori bodo obiskovalci odslej lahko poslušali tudi serijo radijskih oddaj „S Štirinajsto na Graški gori“, v kateri bodo obujali spomine na ta legendarni pohod nekateri borci, bolničarji, zdravniki, kurirji, intendant, mitraljezi, ranjenci, kulturniki, komisarji, komandanti in drugi. Oddajo sta pripravila kulturni center „Ivan Napotnik“ Velenje in občinski odbor ZZB NOV Velenje, tehnične usluge je nudil Radio Velenje.

Premiera prve oddaje bo v petek 15. maja 1981 ob 19.30 v knjižnici Velenje ob odprtju razstave partizanskih grafik in ilustracij Ive Subica.

V prvi oddaji bodo sodelovali: Viktor Avbelj-Rudi, namestnik političnega komisarja glavnega šta-

ba NOV in POS, dr. Jože Benigar-Bene, brigadni zdravnik, Jože Mlakar, borec, Jože Počkar, ranjenec, dr. Lilia Čerin-Lili, bolničarka, Zora Saksida-Vojka, borka in Marta Paulin-Brina, članica kulturniške skupine. Oddajo bodo popestrili z barvnimi diapozitivi z motivi Graške gore in okolice ter z dokumentarnim gradivom o pohodu Štirinajste na Štajersko, ki bodo predstavljeni v tehniki multivizije. Vsi sodelujoči se bodo ob koncu tudi predstavili občinstvu.

Na to prireditev, s katero bodo delavci kulturnega centra „Ivan Napotnik“ Velenje počastili štirideseto obletnico vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti, vabijo vse, ki bi želeli pohod Štirinajste doživeti na nevsakdanji in zanimiv način.

Šoštanj

Za večjo prometno varnost

V nedeljo, 26. aprila so bile ulice Šoštanja že v jutranjih urah živahne s prometom. Po njih so kolesarili med ostalimi udeleženci v prometu tudi učenci VIZ Velenje, ki so se pomerili v poznavanju cestno prometnih predpisov ter v spretnosti vožnje po mestu ter na poligonu.

Tekmovanje, ki je šlo kot izbor za republiško prvenstvo (9. maja bo v Postojni), je uspešno organiziral svet za preventivo in vzgojo v prometu SO Velenje v sodelovanju s člani AMD Velenje ter mentorji za promet na osnovnih šolah. Na tekmovalju, ki je potekalo na OŠ Karel Destovnik Kajuh v Šoštanju, so se najboljši odrezali: 5. in 6. razred Franci ROTNIK, 7. in 8. razred Mirko MEŽA ter RSC, Matjaž LIHTINGER.

Jože Miklavc

Ob pravočasni in dobri vzgoji bodo tudi najmlajši varni v prometu

Iz DO HPH Velenje

Izdali glasilo

Delovna organizacija HPH, ki posluje samostojno šele od novega leta dalje, si prizadeva, da bi dosegla kar najboljše delovne uspehe. Člani kolektiva posvečajo veliko pozornosti krepitvi samoupravnih zavesti, ki naj bi jamčila, da bi bili poslovni uspehi kar največji. Pomembna zadeva pri tem je obveščanje delavcev kolektiva ter tudi ostalih občanov, zato je razumljivo sklep delavskega sveta HPH, da imenuje poseben uredniški odbor, ki naj skrbi za urejanje informatorja in izvedbo celovitega obveščanja.

Pred praznikom dela so izdali prvo številko Informatorja HPH, ki bo odselej redni barometer vseh samoupravnih in delovnih uspehov, pa tudi kritična analiza nepravilnosti in nedelavnosti.

Društvo varnostnih inženirjev

Tudi v Velenju

Kljub temu, da imajo člani društva varnostnih inženirjev in tehnikov Velenje, društvo je v ustanavljanju, precej težav pri verifikaciji, pa nemoteno izvajajo zastavljeni program dela. Številne, uspešno izvedene naloge v lanskem letu, so narekovele nove. Tako lahko s ponosom povedo o uspešnih izobraževalnih oblikah, ki so jih organizirali, o demonstraciji osebnih zaščitnih sredstev v sodelovanju s Dravinjskim domom, o srečanju s študenti Višje varnostne šole iz Ljubljane in še bi lahko naštevali.

Pri tem je sodelovalo več delovnih organizacij iz občine Velenje. Ne razumejo pa, kako je mogoče, da naj skupina preko trideset neposredno strokovno izobraženih delavcev in vsaj še dvakrat toliko drugih, ki imajo prav tako pogoje, da postanejo člani tega društva, ne bi imela pogojev za ustanovitev društva. Nosilci te aktivnosti so se namreč odločili za organizirano delovanje spontano in na ekonomskih, strokovnih in samoupravnih osnovah.

J. Miklavc

Šport — telesna kultura — rekreacija

Nogometni maraton

Praznični dnevi so za nami in z njimi tudi 3. nogometni maraton, ki so ga pripravili marljivo člani športnega društva Vrbovec iz Nazarij. Vreme jim je tokrat le postreglo in jih dež in hlad prvič nista motila. Moštvo, starejših nad 25 let, se je mladim letos skoraj v celoti oddolžilo za visok lanskeletni poraz. Res je, da so bili lani mlajši boljši kar za 50 zadetkov, vendar pa letošnja zmaga starejših za 31 tudi nekaj pomeni. Končni rezultat je namreč bil 119:88. Pri zmagovalcih sta bila najuspešnejša strelca Kekec in

Vodeb, ki sta nasprotnikovo mrežo zatresla po 17-krat, pri mlajših pa je Cajner dosegel 11 in Cigale 10 zadetkov. Gledalcev se je vseh 24 ur zbralo veliko in so lahko uživali v napetih bojih. Kljub temu, da je to prireditev manifestativnega značaja, pa izrazito tekmovalnega duha tudi ni manjkalo. Zlasti ne proti koncu. Ne glede na vse ostaja dejstvo, da je prireditev uspela in vztrajni nogometaši zagotavljajo, da se bodo prihodnje leto znova pomerili.

J. P.

Starejši so se letos maščevali za lanski poraz

Katastrofa Rudarja

V 23. kolu v II. zvezni nogometni ligi — zahod so nogometaši Rudarja na domačem igrišču premagali po dobri igri Jedinstvo iz Bihača z rezultatom 2:0. Strelca sta bila Rusmir in Mujič.

V 24. kolu pa so Velenčani na gostovanju v Subotici in doživeli enega najhujših porazov, odkar tekmujejo v drugi ligi, saj jih je domači Spartak premagal kar s 6:1. Katastrofa torej, ki je ni nihče pričakoval. Nasprotno, Velenčani so odpotovali na zadnje gostovanje z veliko željo, oziroma celo s prepričanjem, da se domov ne bodo vrnil praznih rok. Zato je skorajda neverjetno, da so v svojo mrežo dobili kar pol ducata zadetkov. Tako so se rešili trinajstega mesta — žal, v slabem pomenu besede —, na katerem so bili dolgo časa in zdrknili še za mesto nižje proti dnu prvenstvene lestvice. Sedaj sta za njimi le še dve ekipi, in to Vrbas ter Bosna.

Velenčani so srečanje začeli zelo

dobro, saj so povedli v 26. minuti. Gotovo so takrat mislili, da je tekma že odločeno, zaigrali so po vsej verjetnosti indolentno in nasprotnik je najprej izenačil in nato še petkrat zatresel njihovo mrežo. Resnično neverjetno, da lahko obramba, ki je na domačem igrišču med boljšimi, tako popusti. Mreža Rudarja se je na igrišču ob jezeru v dosedanjih tekmah spomladanskega kola zatresla le enkrat (!), žal, nasprotnikova samo trikrat. Porazna pa je slika če primerjamo Rudarjevo spomladansko gostovanje. Skupaj z nedeljsko tekmo so prejeli kar 17 zadetkov, dali pa le tri. Je temu resnično vzrok le boj za obstoj v drugi ligi?

Do konca prvenstva je še šest kol. Rudarji imajo sedaj 21 točk. Za obstanek pa jih morajo po besedah trenerja osvojiti še osem. To pomeni, da morajo doma dobiti vse tekme (tri) in enkrat zmagati v gosteh. Bo to v nedeljo proti Bosni v Visokem!?

S. V.

Atletske novice

Na kvalifikacijskem tekmovalju za ekipno prvenstvo SFRJ, ki je bilo 25. aprila v Celju, je sodelovala skoraj celotna mladinska ekipa Atletskega kluba Velenje. Mlajši mladinci so dokaj uspešno zapolnili vrzeli v ekipi in se vse do predzadnje discipline enakovredno borili za drugo mesto v Mariborčani. Ti pa so bili močnejši v teku na 3000 metrov in v štafeti. Zmagali so tekmovalci Kladivarja, drugi so bili Mariborčani, tretji pa mladinci Atletskega kluba Velenje.

Mladinke pa so 26. aprila nastopile na tekmovalju v Mariboru. Niso sodelovale kot ekipa ampak le posamezno. Jug Klavdija je zmagala v teku na 100 metrov z ovirami. Jana Pečovnik pa je bila prva v skoku v višino. Jasmina Majhen je bila tretja v teku na sto metrov. Mateja Ježovnik četrta v metu diska in Jasmina Majhen peta v teku na 400 metrov.

Na povabilo organizatorja mednarodnega mladinskega mitinga so štirje velenjski atleti 2. maja sodelovali na tekmovalju na Reki. Konkurenca v posameznih disciplinah je bila zelo dobra, škoda le, da je organizatorjem ponagajalo vreme. Jugova je zmagala v teku na 100 metrov z ovirami, zmagala pa je tudi Pečovnikova v skoku v višino. V metu kopja je bil Aleš Jug drugi. Jasmina Majhen pa v teku na 400 metrov deseta.

B. Šalamon

Karate

Na republiškem prvenstvu v karateju za člane v lahki, srednji in težki kategoriji, ki je bilo 26. aprila v Trbovljah, so bili karateisti iz Velenja zelo uspešni.

V lahki kategoriji je bil Ahmetović tretji, v srednji kategoriji Korpnik prav tako tretji, medtem ko je bil v težki kategoriji Smajlovič drugi. V boju za prvo mesto je po izenačenem dvoboju z državnim reprezentantom Javorškom iz Maribora izgubil.

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje bo organizirala 16. maja za vse otroke, ki so obiskovali alpsko šolo smučanja v Zavodnjah, brezplačen izlet v Logarsko dolino. Pripravili bodo pester program bivanja, med drugim bodo udeležencem izleta pripovedovali o NOB. Odhod bo ob 9. uri izpred Rdeče dvorane.

Verjetno se bodo v začetku te akcije pokazale pomanjkljivosti, upamo pa, da jih bomo s skupnimi moči kmalu odpravili in da bomo s tem v šport in rekreacijo pritegnili večino občanov.

Komisija za šport in rekreacijo pri ZTKO Velenje

Tudi ženske dirkajo

Vida ne pozna strahu!

Na prvi letošnji dirki za državno prvenstvo prikolikarjev, ki je bila 26. aprila na motodromu Grobnik pri Reki, je velenjski par Jože Jelen in Vida Tomic zasedel odlično drugo mesto. Prve točke v letošnjem prvenstvu so za sovoznico tudi prve točke v njeni tekmovalni karieri.

„Ne pa tudi zadnje!“ smelo trdi mlada Velenčanka.

Spremljevalci motociklističnega dirkaškega cirkusa smo bili lani pred dirko v Kraljevu nemalo presenečeni, ko smo v startni listi prikolikarjev poleg voznika Jožeta Jelena, ki ga kot uspešnega športnika poznamo že osem let, prebrali dotlej neznano ime sovoznika, ki naj bi po imenu sodeč bil ženskega spola. Pa vendar to ni bila tiskarska napaka in še istega dne smo bili priče Vidinemu dirkaškemu debutu, ko je na hitri in nevarni progi spretno in pogumno premagovala sredobežne sile. Prvi nastop — prvo razočaranje. Vida in Jože dirke nista končala, malo pred ciljem je odpovedal motor in ostala sta brez uvrstitve. Podobno se jima je godilo tudi na ostalih tekmovaljih in sezono 1980 sta končala brez ene same točke.

Morda bi kdo pomislil, da ženske prinašajo nesrečo v motošportu, saj je Jože pred tem s sovoznikom Janezom Remšetom in z Vidinim bratom Dragom Tomičem že dosegal visoke

uvrstitve v državnem prvenstvu. V skupni uvrstitvi je bil enkrat četrti, dvakrat tretji in enkrat drugi.

„Napak je kriviti Vido za lanske neuspeh. Motor ni vzdržal nobene dirke. Pred letošnjo sezono pa sva ga dala generalno popraviti in sedaj gre. Vida je dobra sovoznica, ni kaj reči. Morda bi potrebovala še nekaj treninga in malo več moči na startu. Letos upava na boljše uvrstitve. Začetek je dober, da bi le motor vzdržal do konca sezone. Voziva na Königu, z motorjem, ki je prvenstveno namenjen za dirkalne čolne, prej pa sem dirkal na BMW stroju,“ pravi Jože.

Jože bo tudi letos nastopal na mednarodnih dirkah, kjer ga bo spremljal Drago Tomic, saj Vida še nima mednarodne licence. Doslej je že vozil nekaj mednarodnih dirk, predvsem gorskih, od koder ima tudi vidnejše uvrstitve ter dirko za svetovno prvenstvo lani na Grobniku.

„Največja ovira za razvoj tega atraktivnega športa pri nas je še vedno denar, ki ga je zmeraj premalo; motorji, rezervni deli in nastopi pa vedno dražji. Nekoliko nama pomaga Avto-moto društvo Mladenovac, za katerega tekmujeva, glavino stroškov pa nosiva sama.“

Dvajsetletna PTT prometnica Vida se je že leta 1974 navdušila za dirkalni šport, takrat je s tek-

movanju pričel Jože, ki je njen svak, pritegnil pa je tudi brata Draga in tako je vsa družina večino poletij preživljala v tekmovalnem vzdušju. Vida meni, da se z Jožetom dobro ujemata. „Včasih me tudi okrega, če meni, da sem se prepozno nagnila. Največja težava zame še vedno ostaja start, ko moram motor s prikolico sama poriniti, da vžge in potem hitro skočiti nanj. Motor tehta 155 kilogramov, pa tudi Joža, ki sedi na njem, ni ravno lahek.“

Kljub temu Vida ne izgublja poguma, nestrpnost pričakuje novih tekmovalnih pravi, da ljubi hitrost, da pa najbolj uživa prav na dirkalnih stezah.

Kaj pa strah? Normalno bi bilo, da je dekle na dirkalnem motorju tudi strah, vsaj malo! „Strah? Ne, prav nič se ne bojim. Zakaj pa naj bi me bilo strah?“ se nagajivo nasmehne in pogleda Jožeta, „Joža, a je tebe kaj strah?“

MARKO KLINC

Slavje po dirki z zasluženimi pokaloma za drugo mesto.

(Foto: M. K.)

nama

Vse blago
v eni hiši!

Veleblagovnica
V E L E N J E